Catalunya
En Comú

Consell Nacional de Catalunya En Comú

21.03.2025 del 2024 a les 17.30h

Ordre del Dia:

17:30 h Informe Polític i Situació Política i context europeu i internacional

18:00 h Modificacions al Reglament del CN

18:15 h Presentació dels grups de treball compromesos a l'Assemblea Nacional

18:25 h Donar compte de la creació de noves sectorials i informar de canvis en les coordinacions

18:35 h Presentació plans de treball

19:00 h Pausa

19:30 h Torn de paraules

21:20 h Votació i retorn dels resultats

VOTACIÓ 1. Informe Polític
VOTACIÓ 2. Reglament del Consell Nacional
VOTACIÓ 3. Grups de Treball
VOTACIÓ 4. Canvis Sectorials
VOTACIÓ 5. Acta anterior

21.30 h Tancament del Consell Nacional

Benvinguda de la Mesa del Consell Nacional: es disculpa a la Laura Campos i l' Agnès que està aturada en un tren i que no ha pogut arribar encara. S' informa sobre els canvis en la data de la reunió degut a les mobilitzacions convocades a tot Catalunya en relació a Rodalies i sistema ferroviari. Avui també i excepcionalment, vam permetre que es pogués accedir online sense causa justificada. També perquè coincidíen altres actes, convocats des d'àmbits territorials, etc. La Mesa presenta l' Ordre del Dia i s'estableix una durada màxima pel Consell Nacional, amb un

coronòmetre visible per regular els temps d'intervenció i **demana ajustar-se als temps en el torn de paraules**

Presentació de l'informe polític per part de les Coordinadores Nacionals.

- Es destaca la importància de construir un espai polític participatiu i enfortir l'esquerra transformadora de Catalunya.
- Es fa èmfasi en la necessitats de l'abordatge de problemes estructurals però vivencials com la crisi de rodalies, l'habitatge i l'àmbit laboral.
- S'anomena la convocatòria l'endemà de mobilitzacions en diferents punts de catalunya en protesta per la situació de Rodalies.
- S'insisteix en la necessitat que les majories progressistes siguin útils a la vida quotidiana de la ciutadania i del país.

Gemma Tarafa: Som molt conscients i hem de ser molt conscients sempre de la desafecció política que viuen moltes persones del nostre país i que el context polític que tenim és molt complicat i per tant hem de ser conscients d'aquest marc i tenim, els comuns un repte majúscul. Fer que les majories progressistes siguin útils de veritat pels veïns i veïnes. Què volem dir amb útils de veritat? Que la gent senti que la política que fem, canvia realment el seu dia a dia, que aquelles polítiques d'habitatge, que aquelles polítiques d'ocupació, que aquelles polítiques socials tenen un impacte, en el seu final de mes i fer que la gent senti que la política no és soroll, no és pica-baralla o no són titulars buits, sinó són mesures que afecten a les seves vides. En les darreres setmanes els companys del Parlament i altres companys ho han fet molt bé, sent molt exigents, però alhora sent molt propositius. Si nosaltres no sabem aprofitar el context polític que tenim per fer avenços en habitatge, per fer avenços en mobilitat, per fer avenços en drets laborals, ho faran la dreta i l'extrema dreta i seran retrocessos. Com a societat això no ens ho podem permetre. La política útil passa per garantir serveis públics forts i és important que puguem dir que mentre alguns parlen d'infraestructures per turisme massiu, nosaltres parlem de transport públic per la classe treballadora. Perquè hem de dir ja prou al caos de Rodalies. Es necessiten solucions ja davant d'aquest caos de Rodalies. A l'origen d'aquesta crisi hi ha una desinversió crònica que fa més de dues dècades que funciona. Una responsabilitat compartida dels governs centrals i dels governs autonòmics que hi ha hagut. Però també perquè s'ha fet una aposta molt forta per la llarga distància .Des del 1990, segons un informe, s'han invertit 60.000 milions d'euros a la llarga distància versus els 3.000 milions que s'han invertit en rodalies i per això tenim una xarxa de rodalies envellida i tensionada. Ja li vam dir al president Illa, que aquesta ha de ser una

legislatura de l'habitatge i de rodalies. La situació a les rodalies és insostenible i el col·lapse de les darreres setmanes ho ha fet palès, però ja fa molt de temps que és insostenible. Retards, cancel·lacions, trens massificats, poques freqüències, desinformacions, amb el que això implica pel dia a dia de totes les persones que fem servir el transport públic de rodalies: arribar tard a la feina, ansietats i angoixes, no poder conciliar i en definitiva al final del dia moltes hores perdudes a les rodalies. Els treballadors i treballadores, la gent que fa servir a diari les rodalies ja diu prou, no s'ho mereix i per això calen solucions ja. Nosaltres els Comuns, des dels del Parlament, ja hem aconseguit tenir la setmana que ve un ple monogràfic de rodalies. S'han de donar moltes explicacions i moltes propostes pel que està passant a rodalies. Per tant, de moment exigim dues qüestions: un calendari clar per saber quan acabaran aquests caos de rodalies perquè els usuaris volen saber fins quan haurem d'aguantar aquesta situació i quines seran les solucions concretes, quan i com es tiraran endavant aquestes solucions per resoldre el caos de rodalies. I la segona: exigència, cal nomenar ja un nou coordinador de rodalies a Catalunya, una persona que pugui fer un seguiment real de tots els canvis perquè tots puguin arribar amb bon port amb el mínim temps possible. Aquesta ha de ser una de les principals prioritats del govern a dia d'avui. No pot ser que la Generalitat destini tant temps i recursos en l'ampliació de l'aeroport per atreure 20 milions de turistes a les nostres ciutats, quan no tenen, ni de lluny, resolta la mobilitat bàsica rodalies per 130.000 desplaçaments. Rodalies ha de ser màxima prioritat en els propers mesos. Els comuns avui, des del Consell Nacional, que en definitiva és el nostre màxim òrgan de decisió, diem a Illa que més trens i menys ampliacions a l'aeroport. Volem inversions en transport públic i en trens de rodalies i ens oposem als macroprojectes com l'ampliació de l'aeroport i els Jocs Olímpics d'hivern. Us emplacem demà en qualsevol d'aquests punts de les mobilitzacions que tindran lloc al nostre país.

Candela Lopez: Deixeu-me començar amb aquesta intervenció condemnant des dels comuns els atacs recents a Gaza i el trencament unilateral de l'Alt Afoc per part d'Israel. Més de 400 morts només una nit. No demostra més que la voluntat de Netanyahu d'aquesta neteja ètnica del poble palestí. Això no és una tragèdia. Ja ho venim dient des de fa molt de temps. Això és un genocidi. I, per tant, segueix aquesta estratègia d'extermini que ara, a més a més, compta amb el suport de Trump d'expulsar la població palestina de Gaza. És un pla inacceptable que posa en risc l'estabilitat de tota una regió. I per nosaltres, que sempre hem tingut un full de ruta clar, que és que la pau, els drets humans, el dret internacional i el multilateralisme han de ser els pilars bàsics de la política internacional. I, també per això, també nosaltres diem a Illa que no volem més complicitats amb el genocidi d'Israel contra

Palestina. També, quan ens situem amb la política europea, hem de tenir molt clar que no existeixen dobles vares de mesurar a la Unió Europea, que són inacceptables i, per tant, el que cal fer ara és aturar la venda d'armes, establir sancions comercials, complir amb l'ordre de l'acord penal internacional per detenir i jutjar Netanyahu, i cal també que tots els estats de la Unió Europea reconeguin l'estat palestí. Pel què nosaltres no ens quedem només aquí, ens oposarem a qualsevol autòcrata, sigui Trump, sigui Putin, sigui Netanyahu, perquè, no acceptem ni el feixisme de Trump, que vol exportar des dels Estats Units, ni les guerres imperials de Putin, ni tampoc la impunitat d'Israel. Per tot això,sabem que el que cal ara mateix és una Europa de drets i no d'armes. Destinar el 2% del PIB a la despesa militar no ens farà més segurs, no ens protegirà de la crisi climàtica, de l'encariment de la vida, ni de la precarietat laboral. Els objectius de qualsevol política exterior han de ser la pau, la cooperació i la justícia global i hem de deixar d'estar subeditats als interessos dels Estats Units. Cal una Europa que defineixi un model de drets i benestar amb una política de seguretat pròpia i, per tant, també amb autonomia energètica, industrial, digital, que ens permeti tenir també una agenda pròpia en seguretat i també en política exterior. L'únic full de ruta és aquesta Europa de drets més forta, que és l'única sortida per fer front a l'extrema dreta i aquest és el repte que tenim aquí, a l'Estat i a Catalunya. Ara mateix tenim majories àmplies que han de permetre avançar en democràcia i en drets. A l'Estat la configura la majoria plurinacional, que ha de servir per, com dèiem, millorar les condicions de vida de la gent. A Catalunya tenim una majoria d'esquerres que ens ha de permetre abordar la crisi d'habitatge i de la mobilitat, però amb això de les majories sabem que no n'hi ha prou, que en realitat el que cal és que aquestes majories es posin en marxa. Han de ser majories que han de donar respostes útils. I nosaltres aquí als comuns tenim un missatge clar. En aquest cas, per una banda, cap a Esquerra i cap al Partit Socialista hem de treballar plegades en aquestes millores de condició de vida de la gent, aportant polítiques valentes i atrevides en el que té a veure amb el dret a l'habitatge, amb els drets laborals i també amb més inversió en mobilitat i transport públic. És molt important que les nostres forces, majories d'esquerres a Catalunya, serveixin per millorar la vida de la gent i això els comuns ho tenim molt clar. Però no ens oblidem del que passa també a l'Estat i aquí també tenim un missatge molt clar cap a Junts. En realitat no hem d'oblidar, i ells no han d'oblidar, que la defensa dels catalans i les catalanes passa únicament per garantir aquesta majoria plurinacional al govern de l'Estat i és l'única que treballarà a favor dels drets socials i nacionals dels catalans i les catalanes i Junts no s'ha d'equivocar de bàndol. L'única manera de defensar els drets dels catalans i les catalanes és defensar la majoria plurinacional que existeix ara mateix a l'Estat. I ho veiem ara mateix també amb les enquestes, aquesta setmana una altra del CIS, on tornava a situar que el

principal problema que té la ciutadania d'avui és el dret a l'habitatge. Des de Comuns hem marcat de manera molt clara el nostre full de ruta i vull agrair especialment als companys del Parlament de Catalunya tots aquests avenços que estan aconseguint defensant els nostres drets i aplicant mesures concretes contra l'especulació i també tota la feina que esteu fent arreu de Catalunya, els companys i companyes que esteu organitzant actes, campanyes, aterrant la nostra estratègia a cada poble i a cada ciutat perquè tothom tingui clar que els comuns som els únics que tenim la solució a la problemàtica de l'habitatge per tancar la porta als especuladors, però també ho tenim clar en el que té a veure amb els drets laborals, també ho hem fet en polítiques valentes que milloren la vida de la gent a nivell de l'Estat amb la pujada del salari mínim, aquest 61% des del 2018. En realitat estem parlant de famílies, de persones, li posem cara i rostre a moltes d'aquestes llars que en realitat han passat a cobrar aquests 5.573 euros l'any des del 2018 i aquest és i ha de ser el full de ruta que ha de marcar també el govern progressista de l'Estat avançant en aquesta reducció de la jornada laboral en què també us esteu mobilitzant a tots els pobles i a totes les ciutats demostrant que aquesta és una política útil que també transforma les nostres vides i per tant sabem que sols amb més democràcia aconseguirem frenar l'extrema dreta i defensar els drets humans. Comuns anem per feina, tant a l'Estat com a Catalunya exigim als governs que s'activin d'una vegada, que entenguin en quin moment ens trobem o avancem en democràcia i en drets o retrocedirem en llibertat i justícia social. No hi ha termes mitjos ara mateix així que companys i companyes endavant i a continuar treballant tan bé com ho esteu fent. Vull acabar amb un agraïment a tota la tasca que esteu fent com us deia des de totes les organitzacions locals i territorials també a nivell institucional el grup parlamentari del Parlament de Catalunya, el grup del Congrés dels Diputats a l'Ernest Urtasun, com a membre del govern i també els equips de l'organització; aquests nous equips que esteu fent una tasca ingent per posar en marxa la maquinària de la nostra organització en aquesta nova etapa. **Emissió Video.**

Intervenció de les Coordinadores Nacionals sense mitjans de comunicació.

Gemma: començar donant-vos les gràcies per tota la feina feta durant aquests quatre mesos i cinc dies. Han sigut quatre mesos intensos. Donar-vos les gràcies perquè ha volgut dir reactivar alguns equips, posar-nos en marxa, pensar algunes estratègies, definir alguns objectius i això ha sigut feina gràcies de tots i totes els que esteu aquí i de moltes persones que no estan avui aquí i que sovint ha suposat treballar

moltíssimes hores, també a vegades amb tensions, a vegades amb alegria i per tant crec que això també ens ho hem de poder dir i ho hem de poder agrair. La segona qüestió també és disculpar-nos pel canvi de data. Ja ho hem explicat abans. Es va valorar fer aquest canvi de data perquè considerem que era una mica estrany quan el tema de Rodalies era un tema molt nostre també el tema dels transports o el tema de la transició ecològica, però em disculpo perquè sé que hi ha hagut moltíssimes persones que els ha generat certes distorsions, però hem considerat que era important el canvi. Deixeu-me que vagi aquests quatre mesos enrere i recuperi una part important dels objectius amb els que vam sortir de la nostra assemblea. En recordo tres perquè són importants. La primera era enfortir els comuns, la segona era treballar per ser un espai de referència a l'esquerra transformadora de Catalunya i la tercera era condicionar i construir majories progressistes i impulsar canvis reals en la vida de la gent. Aquests són tres dels objectius que han anat guiant molta de la feina i molts posicionaments recollits en aquest informe polític. Aquest informe o aquest assolir aquests objectius ho hem fet tant a la interna, com a l'externa i a quatre nivells. Ho dic perquè jo us ho explicaré els tres primers i després la Candela us explicarà el quart i la part internacional. La primera fent país, desplaçar-nos pel territori i estant a molts dels consells territorials del nostre país amb tots i totes plantejant estratègies conjuntes i tenint diagnoses compartides. Aquesta és la primera que hem anat treballant. La segona és fer aliances amb els agents socials del nostre país. Aquesta també és molt important. La tercera és construir i condicionar majories socials i polítiques i hem anat reunint-nos amb els diferents grups polítics de tot l'espai català, de l'espai català progressista o d'esquerres. Pel que fa al tema d'aquesta primera pota de com enfortim els comuns d'aquesta anada diguéssim a tots els consells territorials i veure amb tots i totes quines diagnoses compartides tenim i quins reptes hem diagnosticat alhora o hem compartit pel 27, quines coses funcionen, quines coses no funcionen i han de millorar. Hem estat reunides amb set consells territorials al llarg del nostre país. Les responsables d'organització la Tània i la Lídia amb lles terres de l'Ebre i el Pirineu i després tenim quatre que estan pendents que no els hem pogut fer encara i ja estan agendades que són el Penedès el 31 de març, Hospitalet el 2 d'abril, Barcelonès Nord el 7 d'abril i el Maresme el 22 d'abril. En aquesta primera part de com anem entrelligant els consells territorials amb l'estratègia dels comuns i anem enfortint tots alhora els comuns hem anat fent passes amb tots vosaltres i n'hem fet força, hem fet un percentatge important d'aquests consells territorials on hem anat definint aquest treball compartit. En totes aquestes trobades han sortit molts debats que després hem anat traslladant a l'executiva i que també traslladem al Consell Nacional d'avui, qüestions que preocupen i que hem anat traslladant a diferents nivells per poder anar construint aquesta opinió i aquest

posicionament plegades i també hem anat recollint, us exemplifico algunes necessitats que surten en aquests consells territorials i que per tant després activem alguns mecanismes o grups de treball aquí a nivell nacional perquè també hi puguem posar solució. Per exemple, ens heu dit en molts llocs que no tenim un posicionament clar sobre la immigració, que no tenim un posicionament clar o un argumentari elaborat sobre la seguretat, que cal fer campanyes d'identitat perquè se'ns conegui més com als comuns i poder fer més pinya com a comuns i per tant totes aquestes qüestions les hem anat recollint. Ja hi ha grups de treball que s'han activat d'immigració i seguretat i també hi haurà una mica més enllà, no immediatament però sí planificarem per, una campanya també per treballar més aquesta identitat dels comuns i per tant el que vull dir és que aquestes trobades territorials ens serveixen per enriquir una part important de tot el terreny i de tot el que anem construint de cara endavant.El segon gran tema era aquest de què hem teixit aliances i hem refet ponts amb sindicats, entitats socials, moviments socials. Hem fet algunes trobades sobretot amb dues mirades, en establir relacions fluïdes i en definir quins treballs conjunts podem fer de manera més estreta amb aquests espais en el nostre país. Ens hem vist amb els secretaris generals de Comissions Obreres i UGT, amb la taula del tercer sector, amb la plataforma per la Llengua i en uns dies ens veurem amb Caladona, xarxa Natura, el moviment per l'habitatge, Òmnium i Unió de Pagesos entre d'altres i per tant anem construint o refent aliances que ja hi eren i d'altres que no hi eren amb la intenció de tenir, mantenir i refer ponts i aliances per anar treballant plegats pel nostre país. Sempre que hem anat a territori també hem fet una visita a alguna de les entitats que el propi territori ens ha dit, que el propi Consell Nacional ens ha dit. Quan vam anar a Catalunya Central ens vau demanar que ens reuníssim amb Osona Respira i això ho vam fer i quan vam anar al Vallès Oriental ens vau demanar que ens reuníssim amb AFES que lluiten pel no tancament de les línies de les escoles públiques com la línia de l'I3 i així ho vam fer també. Anem construint aquestes aliances amb els sectors socials, el propi territori i també les entitats d'àmbit nacional que estan ubicades aquí a Barcelona. Pel que fa a aquesta tercera pota que us comentava, aquesta del condicionar i construir majories socials i polítiques al llarg del país hem fet trobades amb les diferents forces polítiques d'esquerres de Catalunya, ens hem reunit amb el Partit Socialista, amb Esquerra Republicana i amb la CUP amb objectius de reforçar espais d'entesa sempre que es pugui, sent conscients que no seran avui per demà i que hi ha dificultats per aconseguir-ho però ens hem assegut per reforçar aquests espais d'entesa amb els diferents espais polítics que us deia, per condicionar conjuntament part d'aquesta agenda política. Potser accentuar que amb el Partit Socialista es va parlar sobretot, també ens va acompanyar la Jèssica, la presidenta del Parlament, de l'acord d'investidura, de fer complir aquest acord i del

paper central que tenim nosaltres en el tema de l'habitatge, però amb Esquerra i la CUP també vam parlar de possibles treballs conjunts, de possibles ponts de trobada en temes com l'extrema dreta, l'habitatge i el català que preocupaven de manera coincident a tots aquests espais. Amb tots ells hem parlat també de l'extensió territorial i per tant es faran segones trobades per veure les estratègies i dinàmiques d'extensions territorials, allà on ens fem la traveta o no, allà on les coses han funcionat en coalicions o no i per tant poder analitzar també tranquil·lament amb els diferents espais polítics aquestes extensions territorials. Anem per feina, hem treballat el tema, des de l'organització, però també s'ha avançat moltíssim amb la feina que s'ha fet al Parlament o a la feina que s'ha fet a molts dels nostres municipis o municipis on hi som a govern o no hi som a govern i hi som en oposició. Després parlarem també de l'Estat i el Ministeri i en aquest sentit jo vull començar felicitant els companys del Parlament, a la Jéssica Albiach en primera instància, però també a tots els companys, el David que veig aquí, a la Susana, al Mijo, i no veig a més gent, però a tots els companys, a la Núria i, per tant, a l'Andrés i, per tant, felicitar-vos per la feina, perquè la feina que s'ha fet en els darrers mesos és moltíssima i la veritat és que és molt, molt visible. Destacar dues coses, de tots aquells acords que anem aconseguint, aquell equilibri entre ser molt exigents però alhora ser molt propositius i penso que el Parlament és un bon exemple d'això. El tema del règim sancionador, un nou marc normatiu que posa sobre la taula un missatge molt clar. Pràctiques abusives i fraudulentes ja no queden impunes en el nostre país i, per tant, aquest era un objectiu, un objectiu que s'ha de treballar, ara s'ha de seguir empenyent, amb aquests inspectors, però que és un tema clau o en el tema del paquet de mesures fiscals, l'augment de la taxa turística per poder tenir, també, més diners per invertir en temes d'habitatge , són dos exemples d'aquest grau d'exigència i de propostes que es van posant sobre la taula. Posar un accent especial a molta feina feta en els municipis, que no podré anomenar tots els municipis, però us posaré quatre exemples perquè, també, podem anar compartint aquelles feines que també es fan en el món municipalista. Nosaltres som una força, evidentment, municipalista i, per tant, també vull posar l'accent aquí. Vilanova i la Geltrú, amb la Iolanda Sánchez, que després de 15 anys inicia la primera promoció pública d'habitatge amb 78 pisos de lloguer assequible. Després de 15 anys, després podem posar, també, l'exemple del Prat on el Mijo, que fins ara era alcalde, i l'Alba Bou, que ho és ara, han acabat ja la primera promoció de 100 pisos de lloguer social, amb un total de 300 que acabaran el 27. O Tarragona, que, tot i no estar a govern, estan. Tarragona, tot i no estar a govern, sent oposició a la negociació pressupostària, ha arrencat 9 milions d'euros per habitatge públic a la ciutat i, per tant, des d'una altra posició, també ha pogut fer, en aquest sentit, molt bona feina. I també tenim altres municipis, com, per exemple, San Iscle o

el Masnou, en la remunicipalització de l'aigua, que la tindrem enllestida, si tot va bé, a finals d'any són exemples de municipis que han pogut avançar molta feina durant aquests mesos. Nosaltres tenim molta força, però en tenim molta més quan coordinem bé el que fem els municipis, el que fa el Parlament, el que fa el Congrés, el que fa el Ministeri. Quan podem anar alineats, tots plegats, la nostra força no suma, sinó que es multiplica i això ho hem pogut veure en moltes de les qüestions que hem anat treballant aquests mesos, en una jornada que es va fer coordinada entre Barcelona i Catalunya, on hi eren els municipis, el Parlament, el Congrés i el Ministeri, o en la jornada que vam fer el dissabte passat, sobre habitatge, on les experiències municipals compartien espai amb els avenços del Parlament o el Congrés. Aquest vertebrat de diferents nivells ens ha donat molta força. Ho hem pogut fer i ho estem fent amb el tema de l'habitatge i la idea és fer-ho amb altres temes com la transició ecològica o com els serveis públics, perquè és important que també anem alineats amb aquests grans pilars, l'habitatge, la transició ecològica i els serveis públics com l'educació i la salut. Ara us parlava dels acords. També sabem que hi haurà acords als que no arribarem o serà molt més complex arribar-hi, com per exemple aquells acords que fan referència a infraestructures o a canvi climàtic amb el Partit Socialista. Això també ens ho hem de dir i, per tant, hem d'aprofitar aquest moment per nosaltres poder marcar la nostra diferència respecte al Partit Socialista. Ha reaparegut als Jocs Olímpics d'hivern, en plena crisi del canvi climàtic i, per tant, reapareix als Jocs d'hivern o també amenaça de nou a l'aeroport. Això ho vam veure a la reunió amb el president Illa. No ho faran abans que s'hagi inclòs els suplements de crèdit, el tancament pressupostari, però ells esperaven dos moments, el Congrés d'Esquerra i el tancament,, d'aquest suplement pressupostari. Per tant, aquests dos moments s'han de produir, però quan es produeixi, l'aeroport tornarà a estar aquí i, per tant, nosaltres en aquest sentit, com us deia, també necessitem estratègies clares de polítiques energètiques i, per això, farem el plantejament que hem fet amb habitatge, també amb polítiques energètiques o de transició ecològica i també amb serveis públics. Hi ha molta feina per fer, se n'ha fet moltíssima i el que és important és que l'hem pogut fer tots i totes plegades, així que jo reiterar les gràcies i ara passo la paraula a la Candela perquè us expliqui els dos altres blocs que falten. Moltíssimes gràcies.

Candela: aterrar en el contingut de l'informe polític amb l'enfoc més de la part internacional i estatal, hem intentat traçar com un fil conductor també per donar molt de sentit a molts dels temes que explicava la Gemma. En aquest moment de canvi d'època, quina és la nostra resposta? I crec que tots i totes la tenim molt clara però crec que, a vegades, quan l'aterrem a les diferents coses que van passant, crec

que li dona molt de sentit. Aquest moment en què els equilibris polítics s'estan descomposant i on les crisis econòmiques, socials i climàtiques s'entrellacen. I tot això va marcat per parlaments forts de l'extrema dreta i, per com aquesta està aprofitant el discurs de la inseguretat per imposar el seu model més autoritari i més de desigualtat. Davant d'aquest escenari, nosaltres tenim dues opcions. Per una banda, permetre aquest avenç de l'extrema dreta en què imposa aquesta lògica de la por de la desigualtat o, el que nosaltres faremque és aquesta alternativa democràtica basadaen els drets i en l'enfortiment dels serveis públics que han de garantir la veritable seguretat de la gent. Tenim clar que la seguretat no passa ni per més murs ni per més armes, sinó que passa per un estat de benestar més fort, per més drets, més serveis públics i més democràcia. Enfortiment dels serveis públics, el que li dona sentit a la tasca que fem a tots els nivells. Començar parlant del genocidi a Gaza, el que passa a Gaza no és una cosa aïllada, no deixa de ser més que una peça d'aquest pla global reaccionari que està marcant Trump, Miley, Bolsonaro, Orban, i, per tant, que tots aquests comparteixen el mateix objectiu, desmuntar drets, retallar l'estat de benestar i fer servir la guerra i la por per blindar els privilegis de les elits. Nosaltres hem de donar aquesta batalla ideològica que enforteix l'estat de benestar, que dóna aquesta seguretat en els temes que nosaltres parlem.El segon tema és, crec que aquí també nosaltres hem fet una tasca important que avui continuarem fent en aquest Consell Nacional, i és traçar quin és el nostre model de defensa europeu. Sabem que a l'extrema dreta ens ven aquesta falsa seguretat basada en l'autoritarisme i la por, i que, per tant, amb això defensen aquest augment de despesa militar, mentre es retallen serveis públics, que nosaltres creiem que no són més segurs, sinó que ens fan més vulnerables. Per tant, nosaltres defensem aquesta seguretat basada en els drets. I deixeu-me destacar, teniu a l'informe el conjunt del nostre posicionament, crec que és important que vagi per davant, que tots i totes els que som aquí hem de ser conscients que som un espai plural i divers, i que aquest és un tema que hem hagut de treballar per representar-nos conjuntament les diferents sensibilitats que estem aquí al nostre espai per tenir un posicionament contundent, perquè és important tenir un posicionament clar i contundent, però que per una altra banda ens representi a tots i a totes. I per això també vull començar agraint la tasca de la Júlia Miralles, que ha treballat aquest posicionament, que avui us presentem i que avui acabarem de treballar conjuntament, però és important que també sapiguem d'on partim i també els esforços que s'han fet per arribar a aquest punt del posicionament que creiem que com a comuns ens defensen, que ens representen. I deixeu-me destacar quatre premisses. Per a nosaltres la defensa europea ha de tenir sempre un enfoc defensiu i dissuasori. En cap cas la defensa europea pot tenir un objectiu agressiu cap a l'estat. L'autonomia europea en termes de seguretat no passa per l'augment de la despesa

armamentística. A més, la construcció d'una seguretat europea requereix l'autonomia, en termes energètics, industrials, digitals i de telecomunicacions per no ser dependents de cap altra potència. I en cap cas la construcció d'una política de seguretat europea pot implicar retallades en les polítiques d'avant estat i climàtiques. Per tant, és important que anem traçant i construint aquest posicionament conjunt davant el que està passant al món, però també sabem que aquest no és un debat abstracte del que parlàvem al principi, perquè mentre l'extrema dreta vol aquest estat dèbil en drets i fort en repressió, nosaltres volem un estat fort en drets i justícia social. Volem aquesta seguretat amb la gent que ha de passar per un treball més estable, per habitatge assequible i per aquests serveis públics universals. I aquí és també on entra el paper de l'estat i del govern de coalició. Aquí també vull començar agraint en aquest cas la feina dels diputats i diputades al Congrés, l'Aina, el Gerardo, l'Eloi i la Júlia, també la incorporació recent de la Vivianne i la tasca que l'Ernest està fent dins del govern, perquè en realitat el context no és fàcil, perquè el soroll constant del PP i de Vox, també de Junts,, evidentment dificulta aquesta articulació d'aquesta majoria plurinacional, però nosaltres tenim clar quin és el full de ruta i ho estem demostrant en polítiques concretes. Teniu també un petit recull que hem treballat a l'informe polític. També fa poc us fèiem arribar a través del canal del Consell Nacional dos canals on allà passem els argumentaris, els posicionaments. Crec que és important que tinguem clar tota la feina que s'està fent perquè també aconseguim que aquesta aterri a les bases de la nostra organització però també que la parlem quan anem a parlar amb els nostres veïns i veïnes, amb els nostres companys, els debats a la família perquè crec que és la manera d'anar guanyant aquestes batalles culturals i per tant destacar-ne tres. En aquest cas per part del Ministeri de Cultura aquesta adquisició de la Casa Gomis que pretén també fer una mica més complicat l'ampliació de l'aeropor,t però també per exemple aquest acord de cooperació cultural amb Palestina. En quant a drets socials la reforma de la llei de dependència que elimina les darreres retallades del Partit Popular millorant la gestió i blindant els drets guanyats o en el cas de treball i el salari mínim i aquesta batalla per reduir la jornada laboral. Sí que creiem que fa poques setmanes Junts anunciava que retirava aquesta moció de confiança per evitar el bloqueig de la legislatura. Sí que pensàvem que potser iniciava una etapa de major estabilitat que ens permetria continuar fent avenços. No sé si tots i totes us vau poder seguir una mica ahir l'espectacle perquè no té un altre nom que van patir els diputats i diputades del Congrés però també en extensiu la ciutadania que ho va poder seguir. Allà vam veure clarament com Junts es tornava a aliar en aquest cas amb la dreta i l'extrema dreta per retrocedir en drets en aquest cas amb temes molt clars l'Agència Estatal de Salut Pública que fins i tot havien votat a favor a les comissions i per aquest joc brut que estan fent doncs van votar

conjuntament amb PP i Vox per tombar-la. També una disposició de la llei de la cadena alimentària que suposa un retrocés important en tot allò que s'havia avançat amb la reforma laboral. Principalment també en temes de temporalitat i també retrocessos en temes ambientals que per exemple permeten la cacera del llop que això suposa doncs un retrocés ambiental en tota regla que ignora doncs aquell consens científic i ecològic que s'havia assolit en aquest tema. Fins i tot també els darrers anuncis que havia fet Junts d'acords amb el govern també des del nostre espai sempre estem a favor de tots aquells acords que suposin avançar en l'autogovern de Catalunya, però evidentment no podem obviar aquest marc discursiu racista que també estava que està portant Junts aquesta competició amb Aliança Catalana i que per tant des del nostre espai tenim clar que sempre ha d'anar per davant els drets humans i els drets de totes les persones per sobre de cap acord però sí que és important que també tinguem clar on s'ha situat el focus i també els elements d'aquest autogovern de Catalunya. Explicar-vos també en la ronda de reunions que explicava la Gemm, nosaltres teníem previst per dilluns una reunió amb Junts ho havíem acordat a l'executiva perquè creiem que era important també amb el paper que té Junts en l'àmbit estatal que també obríssim una interlocució amb ells, però amb el paper que teníem enteníem que era important també tenir una estratègia clara de relació i d'avenços i d'acords per també incidir en aquests. L'hem anul·lat vist el que va passar ahir perquè creiem primer si volíem traslladar el nostre desacord i que evidentment no podíem actuar amb normalitat, re- agendarem aquesta reunió, però l'hem de treballar de manera conjunta amb quina estratègia la volem abordar i en quins termes creiem que com hi hagi el moment polític actual i per tant també aquesta relació. S'està fent bona feina, que estem aconseguint avenços i que encara ens queden molts avenços en l'àmbit de l'estat, és a dir estem treballant en l'impuls de la regulació de lloguers de temporada i d'habitacions que ara mateix està bloquejada al Congrés volem mantenir les subvencions al transport públic crear l'impost dels llots i els avions de luxe per reduir les emissions i volem impulsar la prestació universal de criança i aconseguir permisos de naixement i conciliació retribuïts. Aquestes seran les properes batalles que estem donant des del govern i des del grup parlamentari perquè entenem que aquestes són les millors banderes que ens han de permetre obtenir aquest avenç dels drets i aquest enfortiment dels serveis públics, aquest estat de benestar i creiem que aquesta ha de ser l'agenda que ha de seguir el govern de coalició progressista, per fer front a l'extrema dreta i poder fer tot això, i mirant cap al futur, fa falta un espai polític fort i aliances àmplies i en aquesta ronda de reunions que explicàvem també hem abordat una ronda de reunions amb les diferents forces provinacionals d'aquestes diferents forces de l'esquerra transformadora en l'àmbit estatal perquè també hem de començar a configurar i traçar aquesta aliança que ens

ha de permetre apostar per aquesta unitat per intentar trobar aquesta entesa entre totes les forces polítiques que ens va presentar juntes les passades eleccions generals i per això també hem iniciat aquesta ronda de reunions amb Izquierda Unida, amb SUMAR, amb Més Per Mallorca, amb Més Madrid, amb Compromís, també ens veurem amb Podemos, amb l'ATXA i per tant una mica compartir amb aquestes forces diferents objectius. Per una banda, tenim la prioritat de preservar i de la continuïtat del govern estatal, per tant nosaltres necessitem que el nostre espai estigui fort dins d'aquest govern, però també volem començar a treballar i a debatre amb les forces que configuren aquest espai plurinacional que també ens ha de permetre enfortir el nostre pes al govern, però començant articulant el que ha de ser un altre cop el nostre espai en sentit ampli i per tant compartir l'anàlisi d'aquesta situació política i per tant com podem avançar de manera conjunta. Per tant això també forma part del nostre full de ruta. També vam participar al Congrés de Bildu i la idea és anar fent trobades i enfortir les aliances en l'àmbit estatal. Acabo enviant un missatge d'escalf, en aquest cas als companys de comarques gironines, per la pèrdua de Pere Pujol, que ha estat un lluitador incansable, un company de Sant Feliu de Guíxols i per tant trasllada també des d'aquest Consell Nacional i des de la nostra direcció tot l'escalf a la família, als amics i als companys i companyes del Pere Pujol

Reglament Consell Nacional. Agnès Petit: aquesta proposta de modificació del reglament s'ha dut a terme amb un procés participatiu engegat al gener i que va acabar el 18 de febrer passat i pel que fa a la recollida d'esmenes. El document que s'ha tramès, que us hem tramès, es pot apreciar el que es modifica, el que s'accepta i el que no. Agraïm a les 22 conselleres proposants amb les que hem fet el tractament d'aquestes esmenes, rebutjant-les, acceptant-les o transaccionant, i agraïm també a les conselleres que ens heu contactat per tenir una reunió o trobada amb els vostres àmbits territorials per tractar també de millorar les dinàmiques de funcionament del Consell Nacional. Us hem respost ja i tindrem aquestes reunions properament i amb el reglament nou i esperem que aprovat avui a la mà. Bé, el que ens plantejàvem era un seguit de millores del Consell Nacional que s'han de reglamentar. El que també ens hem trobat és amb algunes propostes i així ho hem traslladat a les persones proposants, difícils a l'hora d'incloure-les i reglamentar-les. No obstant, tot i la seva difícil incorporació, hem fet un preàmbul que el que vol és recollir el sentit d'aquestes propostes. Aquestes propostes tenen a veure amb l'equilibri i la paritat de gènere a l'hora d'intervenir en aquestes sessions, en la qüestió de la representativitat també de

les conselleres i consellers dels seus àmbits territorials i la qüestió de com també gestionem millor els temps d'intervenció perquè les intervencions siguin més una suma d'aportacions de tot el conjunt del Consell. Com que creiem que eren molt bones aportacions, malgrat no les poguéssim reglamentar, ho hem introduït al paràgraf primer. No obstant, moltes de les esmenes també anaven en aquesta direcció i per tant veureu perquè està recollit en vermell el que acceptem o modifiquem del reglament anterior i aquest reglament no vol altra cosa que consolidar un Consell Nacional actiu, dinàmic i compromès amb la construcció d'una organització participativa i representativa i transformadora a l'alçada dels reptes polítics i socials del nostre temps.

Presentació dels grups de treball compromesos a l'Assemblea Nacional i la presentació dels plans de treball. A càrrec de les responsables d'organització. Lidia Muñoz:

- Es presenten els plans de treball i resultat dels grups de treball, abordant estratègies de mobilització i coordinació territorial.
- Es plantegen canvis en l'estructura organitzativa per millorar l'eficàcia interna.
- Es proposa la creació de la Comissió de Coordinació entre **Catalunya en Comú** i **Barcelona en Comú**.

Lidia Muñoz: la consecució de tres mandats assemblearis, de tres compromisos que avui portem a aprovació, la creació del grup de treball d'avaluació d'estructures territorials, el grup de treball d'aportacions econòmiques obligatòries i la comissió de coordinació entre Catalunya en Comú i Barcelona en Comú. Estem complint aquest mandat assembleari i amb aquests tres documents que ja teniu, el que recull el grup de treball d'avaluació d'estructures territorials a l'Assemblea, la nostra eina de governança, els nostres estatuts incorporava una disposició transitòria que durant aquests tres mesos següents dotar-nos d'aquest grup de treball d'estructures, d'avaluació d'estructures territorials, ja que un cop aprovat aquesta identitat pròpia del Barcelonès nord, també tinguéssim la porta oberta a veure de quina manera estem treballant a nivell territorial i per això el que ens plantegem ara és avaluar el funcionament d'aquestes estructures territorials i aprofundir les millores necessàries. Els dos documents de grup de treball tenen una estructura similar, per facilitar la seva lectura i per ser àgils i que sigui realment una eina de direcció de treball, parlem

d'objectius, de qui en forma part i també tenen un propi pla de treball amb les reunions que caldrà fer, amb la documentació també que caldrà adjuntar en aquestes reunions per facilitar al màxim el debat i les seves conclusions. El grup de treball d'estructures territorials el formarà el Joan Mena, la Tania Corrons, l'Enric Bárcena i una persona de cada executiva territorial, és una qüestió que també s'ha treballat dins el Consell Interterritorial. L'objectiu és en el Consell Nacional del 24 de maig, que tinguem també tota aquesta feina d'avaluació després de diverses reunions que també estan tractades al document i les que calgui. El segon grup de treball que és el d'aportacions econòmiques obligatòries és un tema més sensible com tots i totes sabem. És un tema que l'objectiu que ens marquem és analitzar la situació i el funcionament de les aportacions econòmiques actuals, de fer una proposta nova o noves propostes, o sigui, amb molt de tacte i sensibilitat per marcar també en quines condicions, quina ha de ser l'aplicabilitat possible d'aquestes aportacions econòmiques. Tenim clar que ni la situació econòmica socioeconòmica pot anar en detriment, o sigui, els drets polítics no poden anar en detriment de les persones inscrites segons la seva situació socioeconòmica, això per suposat, ja que plantegem és fer una diagnosi, veure quins requeriments tècnics hem de tenir presents, quines modificacions normatives dels nostres mecanismes de governança necessitem i quin serà el procés participatiu final. Aquí també ens allarguem una mica més a la línia del temps, ho dic per treballar d'una manera més pausada i calmada, amb l'objectiu que al Consell Nacional de Juliol es puguin aprovar aquestes propostes perquè que sigui sotmesa aquesta proposta a consulta a totes les persones inscrites de Catalunya en Comú .I, per últim, la comissió de coordinació entre Catalunya en Comú i Barcelona en Comú, una altra qüestió que cal tractar amb deteniment, d'una manera molt natural estem treballant de manera coordinada amb Barcelona en Comú tant a l'executiva com a la creació pròpia d'aquest document que ha estat també treballat en Barcelona en Comú, encara no s'ha sotmès a presentació en els òrgans de direcció de Barcelona en Comú, però aviat ho faran un cop que passi per el nostre òrgan. L'objectiu, com sabeu, d'aquesta comissió és que sigui una comissió sostinguda en el temps, com pel que fa als altres dos grups, que tenen un deadline i una aprovació del document, aquí es tracta de tenir una relació fluïda amb Barcelona en Comú, entenent que hem de coordinar-nos de manera orgànica, política i també garantir la participació de les parts dels inscrits. Aquest document, el que marca també són els aspectes específics d'aquesta coordinació perquè també tinguem clar quines són les funcions d'aquesta comissió, que seran com deia, el foment de la participació amb dues organitzacions. De fet, Barcelona en Comú ja té un representant al Consell Interterritorial, ja estem treballant de manera fluïda. També per tenir present quins recursos compartits i tenir una relació de gestió d'aquests recursos. També per

treballar les campanyes conjuntament, de mobilització, les agendes, la coordinació institucional i també les qüestions vinculades a la Fundació, a la que les dues organitzacions estem presents. En aquesta comissió, el que hem volgut és que sigui àgil i hem optat per un format d'organització, finances, municipalisme i relacions institucionals. Lidia i Tània, Ximo, Claudio i Josep Vendrell, per part de Catalunya en Comú i el document recull que serà la direcció de Barcelona en Comú qui esculli els seus membres.

Tània Corrons: Com ja sabeu, a la Quarta Assemblea Nacional vam quedar que marcàvem un nou rumb per la nostra organització. Vam quedar que era un bon moment, perquè és un moment sense eleccions, que ens ha de permetre treballar, planificar, avaluar les coses que fem, i aquesta és la voluntat dels plans de treball. Els plans de treball els hem fet les persones de la direcció que pertanyen al nucli executiu. No tot el que fem està en un pla de treball, però sí que aquests plans de treball marquen els objectius estratègics que hem definit. És el moment de créixer, és el moment de reforçar les nostres estructures, de consolidar la nostra presència als municipis i de teixir noves aliances. I això ho hem plasmat en nou plans diferents. Tots tenen la mateixa estructura per facilitar també la reflexió conjunta .En tots ens hem fet una introducció de què és el que pretén aquest pla de treball. Hem definit uns objectius estratègics que hem decidit que no eren més de cinc els que havien de ser i finalment hem definit un pla d'acció per aconseguir aquests objectius estratègics.vEl que us proposo és, a través del pla d'organització, que és una mica com el que ho engloba tot, us aniré definint quins plans tenim. El pla d'organització l'hem fet la Lídia i jo mateixa. En aquest pla ens hem marcat cinc objectius estratègics. Un és impulsar la participació i la mobilització i aquí tenim un pla específic de mobilització i participació que el responsable polític és l'Enric Bárcena i també un pla de sectorials que el responsable polític és el Jordi Manils. Hi ha un segon objectiu estratègic que és ser un partit compromès amb la realitat social i territorial i aquí hi ha assignats plans, un pla d'extensió territorial que l'hem fet amb el Joan Mena, amb la Lídia i jo mateixa. Un tercer objectiu que és donar centralitat al municipalisme i establir sinèrgies entre els diferents nivells institucionals i d'aquests amb l'organització i aquí tenim el pla de municipalisme i impuls de l'espai municipalista que el responsable polític és el Claudio Carmona i el pla de coordinació institucional que és el Josep Vendrell. Un quart objectiu és consolidar una identitat cohesionada i aquí tenim un pla d'estratègia i perspectiva que la responsable política és la Júlia Miralles i un pla de comunicació que el responsable polític és la Aitor Car i finalment un pla de formació que la responsable política és la Júlia Boada. Clar, tot això, tota aquesta feina que definim en aquests plans i tota altra feina que no està encara en un pla però s'està fent igual i que

fem els responsables polítics més en la línia executiva i també, i això no cal oblidar, ho fem amb els equips tècnics que també, òbviament, ens han ajudat i molt a definir aquests objectius, ho fem perquè volem ser una organització coordinada, inclusiva, flexible, transparent i democràtica i aquí veig el Roman, que és el responsable de la transparència i per això també avui portem aquests plans. No els aprovarem perquè entenem que això és feina executiva, ja tenim aquestes responsabilitats però sí que volíem compartir-los amb el Consell Nacional perquè això és una manera de comprometre'ns i rendir comptes d'aquí un temps, de com han anat les coses quines coses han funcionat i quines no i poder-ne parlar més endavant, així que moltes gràcies a tots i a totes i seguim.

Novetats en relació a les sectorials. **Jordi Manils:** Intentaré anar el més ràpid possible per explicar-vos les quatre o cinc novetats que tenim en sectorials, que algunes crec que s'hauran de votar al final del Consell Nacional. La primera novetat, jo crec que la millor notícia de totes és que tenim una persona que s'ha incorporat a l'equip tècnic per ajudar-nos a la gestió diària de les sectorials que és la Laura Alzamora i per tant tots i totes els que formeu part de sectorials sapigueu que la teniu també a ella com a referent i que us podeu adreçar tant a mi com a ella indiferentment per qualsevol de les necessitats que tingueu a la vostra sectorial. Avui bàsicament a part de parlar-vos de la bona feina que estem fent a sectorials que estan fent tots els coordinadors i coordinadores de les sectorials, volíem rendir comptes del primer punt d'aquest pla de treball que ara us explicava la Tània. El primer punt que era garantir que les sectorials cobreixen tots els temes centrals de la política al nostre país i en aquest sentit, doncs, durant aquests primers tres mesos hem fet quatre o cinc modificacions que us presento ràpidament. Una reivindicació que teníem que també havíem detectat en els debats pre-assemblearis que era incorporar les polítiques de seguretat en algun dels nostres espais de sectorials i hem apostat per tenir un grup sectorial que tingui el nom de Justícia i Seguretat que estarà coordinat pel Manel Martínez i per la Noe Aigüasenosa i en aquest mateix sentit es fragmenta aquesta sectorial que abans era Justícia i Democràcia, la part de Democràcia i Dret a la Informació i creem aquesta nova sectorial de Democràcia i Dret a la Informació que coordina l'Elena Parreño i l'Ànnia García. En el mateix sentit altres reivindicacions, reclamacions de temes que no estem abordant suficientment; una és el grup de treball que ja vam crear en l'anterior Consell Nacional, com a grup de treball i ara

proposem que es consolidi com a sectorial, que és el paquet de món rural i primer sector amb Héctor que també ja està funcionant i per tant proposem que es consolidi com a espai sectorial de l'organització i la sectorial també creada com a grup de treball i per últim proposem que consolidi, que és la sectorial de Sobirania Tecnològica que coordinen el Bru Aguiló i la Gala Pin. L'última novetat és dir-vos que estem també empenyent en un nou grup de treball que veurem si aconseguim consolidar que és el grup de treball d'esports amb el Mijo i el Claudio i és el 31 de març ,la primera trobada, per tant si teniu interès en aquest grup de treball som-hi i només ens quedarà pendent un dels espais que ens havíem compromès a crear que és l'espai de memòria democràtica.

Mesa: Gràcies a totes les intervencions. La densitat tant d'intervencions, com de documents, com de feina plantejada donen idea de la feinada que s'està fent i per tantens n'hem d'alegrar. De l'altra cosa que ens hem d'alegrar és d'aquesta sala pleníssima malgrat el canvi de data i no ens ho esperàvem la veritat, vull dir que moltes gràcies a totes les que sou presencialment avui aquí i una de les qüestions, que, per exemple no hem pogut recollir el reglament és que hi ha hagut algunes companyes que ens han dit que seria idoni que les companyes que segueixen el Consell des de casa ho facin amb actitud de presencialitat i que, com a mínim, sí que puguem veure les seves cares a través de la pantalla. **S'informa que anem a la PAUSA de 20 minuts i l'hora de tornada. Retorn de la Pausa/ MESA i torn de paraules:** tornem a obrir el Consell Nacional. Des de la Sectorial d'Antiracisme, Migracions i Ciutadania ens recorden que avui és el Dia Internacional de l'Eliminació de la Discriminació Racial, que va ser establert el 1966 per l'Assemblea General de les Nacions Unides i reiterar el nostre compromís amb aquest tema. Es recorda que hi ha 90 minuts d'intervencions i que si tothom s'adequa al temps tothom podrà intervenir.

Torn de paraules:

Sergi Morales i Tamara Vergel, coordinadores territorials del Maresme: compartir amb vosaltres les novetats de la comarca i també la valoració que fem dels documents que s'han enviat per a aquest Consell Nacional. L '1 de març va tenir lloc l'assemblea comarcal del Maresme i allà sí que vam escollir la nova coordinació i també la nova executiva que serà amb la que treballarem fins al 2027. La nova executiva estarà

encapçalada per en Serg i Tamara, Malgrat de Mar.I estarem acompanyades per 10 persones més.Un d'ells és en Sebastià Tejada com a portaveu, la Carla Peruca, l'Albert Fernández, la Noe Aiguasenosa, Marcos Ortega com a organització, la Queta Guirao, l'Alejandro Páez, Dani Fuentes i l'Enric Pons. Aquesta executiva és plural, és representativa de tot el territori del maresme i també de les diferents tradicions de la comarca, També volem agrair la feina que ha fet en Tito Casado com a coordinador i tot el seu treball durant aquests anys.També l'assemblea va poder també votar i treballar en el nou pla de treball i les noves línies estratègiques que ens definiran aquests anys. Un d'ells és la millora de la coordinació entre els municipis de la comarca, també incrementar la participació dels joves i les dones, consolidar l'espai polític dels comuns, sobretot en aquells municipis on no tenim cap representació, i treballar de cara a les eleccions municipals del 2027 i sobretot en aquests municipis que encara no hem tingut cap representació i fa anys que no ens presentem. Per altra part, també en clau política hem de definir diferents prioritats. Una d'elles és els serveis públics de la comarca, també com a sanitat i educació. Després, promoure les polítiques de la comarca, com la pacificació de la Nacional 2, la mobilitat de la comarca i també l'accés a l'habitatge.

Sergi: La valoració que hem fet des del Maresme hem estat a l'etapa anterior bastant crítics en la manera en què es desenvolupaven les assemblees, els documents, etc, en la manera que es prenia també la decisió, i crec que per això també que és de rebut reconèixer els canvis que s'estan donant com a molt positius. Primer de tot, dels temes que s'han comentat per la voluntat de tirar endavant aquells acords presos en el marc de l'assemblea, valorem molt positivament els avenços en la creació del grup de treball territorial, el grup per les aportacions econòmiques, també la comissió de coordinació amb Barcelona en Comú, el fet també que tinguem els documents en prou temps per permetre el debat també al territori com està passant. La presència, com han comentat les coordinadores al territori, aquest element de poder connectar, de poder parlar directament, i també un dels elements la concreció dels plans de treball que era un element que també havíem reivindicat que ens dotéssim de plans de treball que permetessin tenir clar quin era el full de ruta de treball en aquesta nova etapa. En relació a més al document polític, quatre comentaris ràpids, no apareix, entenem lògicament perquè l'informe era previ en la part del context

internacional a fer referència a la ruptura de la treva per part d'Israel, els nous atacs, les massacres amb l'assassinat de més de 400 persones, amb la majoria d'ells nens i nenes, i com hauríem d'endurir la nostra posició a Espanya i a Europa cap a fer més sancions i trencar relacions amb l'estat d'Israel sí bé és cert que la Candela s'hi ha referit a la seva intervenció. En relació a l'estratègia per combatre el creixement de l'ultradreta, que s'hi fa referència, considerem que hauria d'haver una referència a la necessitat de definir una estratègia conjunta amb totes les forces d'esquerra del nostre país, perquè moltes vegades el soroll i la guerra que a vegades tenim entre els diferents partits de l'esquerra és justament més benzina pel creixement de l'ultradreta.Sí que hi ha un element en clau més política de país a nivell de Catalunya que pensem que s'hauria d'incloure amb més contingència i amb accions concretes. Estem en un moment en què cal una defensa aferrima del nostre sistema, de la nostra escola pública al nostre país. Estem patint moments d'una caiguda de natalitat important per aquest proper curs, que encara anirà més l'altre.El recompte que tenim és de 111 línies d'escola pública que es tancaran a Catalunya, i mentrestant veiem que no es fa cap actuació per retallar, per modificar els acords que hi ha en relació a la concertada, i per tant entenem que s'està produint un desmantellament de l'escola pública per la porta de darrere, i hem de ser contundents, ho estem fent, hem portat resolucions al Parlament, preguntes, etcètera, però que hauria de quedar recollit al document com a una de les prioritats. Amb el tema de l'habitatge compartim clarament l'estratègia que estem fent en posar sobre la taula aquest element com a prioritat. Valorem com a molt important l'aprovació del decret amb el règim sancionador, però demanem també des del territori que hem de fer pressió perquè s'estimin recursos als ajuntaments que ens permetin fer aquesta tasca d'inspecció, perquè si no estem traslladant una sèrie de competències i de potestat que a l'hora pràctica no tenim la capacitat per tirar-les endavant.

Arnau Morales i Marina Rodríguez per Joves Ecosocialistes: des de Joves Ecosocialistes estem encarant la recta final del nostre procés assembleari i en aquest sentit volem transmetre diversos missatges en aquest Consell Nacional. En primer lloc, que és un canvi de lideratges. Tenim una limitació de dos mandats i nosaltres, hem decidit fer un pas endavant per prendre el relleu. Hem presentat una candidatura de consens, incorporar totes les sensibilitats de joves, amb representació

territorial, paritària, i l'única candidatura que s'ha presentat en aquesta propera assemblea. Nosaltres dos hem format part dels dos anteriors equips de coordinació nacional de joves i hem estat al costat del Dani i l'Anna en la construcció de l'organització política juvenil de referència dels comuns, i gràcies a la seva empenta, dedicació, valors i visió entomem doncs aquesta responsabilitat amb una organització en un moment dolç, tant organitzativament com políticament. A l'hora també volem mencionar que tenim diversos reptes que compartim amb la nostra organització mare, amb els comuns, que és bàsicament l'extensió territorial fora de l'àrea metropolitana de Barcelona i augmentar la diversitat i la representativitat de la nostra militància. En aquest objectiu ens posarem a treballar des del primer dia amb un objectiu clar, amb un horitzó que són els municipals l'any 2027, per tal d'arribar-hi amb una musculatura jove que ajudi a tots i tot els comuns locals a treure els millors resultats possibles als seus municipis, i per fer-ho serà essencial arrelar, estar presents a totes les demandes de la ciutadania, treballar amb els moviments socials colze a colze i doncs en aquest sentit esperem trobar-nos totes i tots a les mobilitzacions de demà reclamar un servei de rodalies digne i de qualitat, joves hi serem, de fet hem fet aquestes enganxines per repartir què farem extensives a totes les persones que ens demaneu perquè ho pugueu portar també als vostres territoris. Parlar una mica de la nostra ponència política d'aquests propers dos anys que parlem sobre l'habitatge, sobre economia, sobre drets culturals, sobre antiracisme i sobre feminisme. El feminisme volem que sigui un pal de paller per l'organització de joves ecosocialistes i alhora també contribuir a enriquir aquest eix violeta dins dels comuns. De fet, i en relació també amb aquest tema, volem celebrar i volem posar en valor el fet que Comuns i Sumar haguem posat sobre la taula la constitucionalització del dret a l'avortament i que la Júlia Boada, per exemple, hagi estat liderant les negociacions del nou pacte contra les violències masclistes. Des de joves pensem que és importantíssim situar el feminisme al centre del debat polític i social i volem que els comuns siguem la punta llança en aquesta lluita tant a Catalunya com a Espanya, també a Europa i també a tots i cadascun dels municipis. Sobre seguretat i la defensa, un tema que les esquerres no podem acomplexar-nos a parlar i que hem d'abordar. Des de joves ecossocialistes pensem que les societats europees es troben un moment històric fonamental que ens obliga a replantejar-nos què fem en matèria de seguretat. En aquest sentit, constatem quatre fets. El primer és que arran de l'agressió russa

contra l'Ucraïna, les guerres d'agressió han tornat al continent per primera vegada des de 1945. És un primer canvi de paradigma, de norma amb dignitat. El segon és la constatació que Estats Units no és una habilitat fiable, ja ho sabíem, però les decisions de política exterior i interior de Donald Trump ens obliguen a accelerar el nostre desacoblament atlàntic. El tercer és que les guerres i els conflictes han mutat. Les amenaces sobre la zona gris i les guerres híbrides són cada cop més comunes i això ens obliga a replantejar com abordem la qüestió en seguretat.El quart és que seguim sent conscients que en el món actual els Estats-nació són eines poc útils per gestionar bona part dels fenòmens que passen al món. En base a aquesta diagnosi, tenim una posició consensuada sobre dos pilars. Hem d'europeitzar la defensa i la seguretat. Des de joves ja fa molts anys que defensem la creació d'una veritable Unió Europea de la defensa i un exèrcit europeu. Apostem per una millor coordinació i interoperabilitat dels exèrcits europeus i la creació d'unitats conjuntes que puguin respondre a eventuals atacs d'Estats Membres de la Unió. El nostre europeisme solidari no s'ha d'aturar en aquelles àrees que ens resulten incòmodes a les esquerres. En aquest sentit, sabem que hem de filar prim per valorar si volem un exèrcit europeu merament defensiu, que pugui participar o no d'emissions de pau, que pugui cooperar amb Nacions Unides o en el manteniment de la pau i seguretat internacionals o no. Per tant, cal obrir aquests debats. Coherentment amb l'existència de les amenaces híbrides i prenent consciència que la seguretat va molt més enllà de la definició tradicional, pensem que hem de posar sobre la taula la necessitat de parlar de seguretat des de perspectives molt més àmplies. Des de la seguretat sanitària amb vigilància pandèmica, els impactes del canvi climàtic sobre la vida humana o no humana, les inundacions, els incendis, mitigar i adaptar-nos al canvi climàtic és seguretat. Protegir les infraestructures digitals per garantir que les administracions sistema bancari i elèctric funcionen o que els nostres processos electorals no siguin manipulats per les xarxes socials com va passar a Romania. Acabar amb el sistema colonial i fomentar el co-desenvolupament amb el sud global per acabar d'arrel amb insuficiències i moviments terroristes que també afecten la nostra inseguretat. I Espanya és un exemple en aquest sentit. La UME és un cas de bona praxis que podem ampliar en molts altres àmbits per millorar la seguretat ciutadana. Per això valorem positivament que Europa faci un pas endavant i prengui un caire més geopolític, però ens preocupa la bel·ligerància i el com s'està fent això.

Ens preocupa que no estiguem tenint aquests debats socialment de manera tranquil·la i endreçada, deixant enrere fantasmes de la Guerra Freda i centrant-nos en la realitat del segle XXI. Us desitgem un bon cap de setmana, una feliç primavera i que vingueu a l'acta de conclouenda de la nostra assemblea, que és el diumenge 6 d'abril a les 12.30 al Casino de la Floresta.

Max Cahner: Estic a la direcció de Barcelona en Comú i a la de Catalunya en Comú, per tant tinc aquesta dualitat. I com que un dels temes que s'ha portat aquest consell nacional és aquesta creació d'aquesta comissió de coordinació entre Barcelona en Comú i Catalunya en Comú, poder una mica explicar també quins recorreguts també li volem donar des de Barcelona. Nosaltres des de Barcelona en Comú estem compromesos a complir el mandat del consell nacional, això és el primer missatge que volia donar. També és el compromís que jo vaig assumir el primer dia que em vaig presentar a l'executiva i comparteixo amb vosaltres, consellers i conselleres nacionals, esperant també que l'Assemblea de Catalunya en Comú això no esdevingui un objecte d'ocupació i de preocupació, sinó que estigui tot molt més normalitzat. I amb aquest esperit, la proposta que hem anat treballant amb la Lídia i amb la Tània i que s'ha anat compartint amb la direcció, esperem que agafi forma ben aviat i que pugui constituir-se aquest grup de treball. De totes maneres, també voldria posar en valor que més enllà que amb o sense espai de treball, nosaltres en el dia a dia, treballem coordinats en totes les àrees, compartim els espais, ens coneixem, estem sempre en contacte, parlem diàriament de tots els temes, més enllà d'haver-hi un espai de coordinació formal, que és necessari, que tindrà la seva periodicitat des de les coordinacions de les agendes fins els debats més de fons, nosaltres també anem sempre, el més coordinats possibles i el més alineats possibles. I aquest és l'esperit, també, que crec que la gent que participa tant de Barcelona en Comú com de Catalunya en Comú, vol i desitja. I per últim, també voldria dir que més enllà de que existeixi un òrgan formal que tracti els temes que han explicat la Tània i la Lídia, també un altre dels compromisos que pensem que és necessari, posar en marxa i també que succeeixi amb més naturalitat és el fet que els debats que es tinguin als espais de Catalunya també puguin donar-se als espais de Barcelona i alguns dels debats que es tinguin als espais de Barcelona que no tinguin una naturalesa, també, més enllà de la ciutat puguin donar-se, també, aquí a l'espai de Cataluny. .I és per això

que hem convidat a la propera coordinadora de Barcelona en Comú a la Candela, perquè vingui també a traslladar la ronda de debats que ha tingut a l'espai dels comuns amb la resta de forces estatals, perquè també pensem que és important que la gent de Barcelona, pugui també ser coneixedora i participar de primera mà d'aquest debat, i és una dinàmica que esperem seguir posant en funcionament amb tots els temes que ocupin tant a l'àmbit de Barcelona com a l'àmbit nacional o supranacional.

Sílvia López pel Baix Llobregat,volia agrair la visita de les coordinadores de l'altre dia al Consell Territorial del Baix Llobregat, crec que és molt important aquesta ronda de reunions que estan fent, aquesta presència al territori i que la gent se senti escoltada, i no només que sigui mà d'obra a les campanyes o per fer retuits a les xarxes. Crec que ens va generar molta esperança aquesta visita, pels compromisos als quals s'han compromès, i tenim moltes ganes de continuar treballant. Quatre conclusions d'aquest Consell Nacional: cuidar la nostra gent i fer també des del territori, que és feina complicada, i també des de les localitats, aquesta feina de transmissió d'informació de baix cap a dalt, i de dalt cap a baix també. Per altra banda, el gran repte que tenim, que és la comunicació, com expliquem les coses, que sigui d'un llenguatge planer, però clar, el que passa és que els nostres missatges no són senzills. Nosaltres sabem que la realitat és molt complexa, i per solucionar aquesta realitat hem de fer missatges complexos, les coses s'han d'explicar de la forma més senzilla possible. La importància de la coordinació institucional, entre els diferents nivells d'administracions, però també entre una xarxa de regidores, els diferents diputats i diputades, crec que és important que això ho seguim treballant. Vam insistir en la necessitat de la rendició de comptes dels nostres càrrecs públics, també d'aquesta, de trepitjar aquest territori, que va ser una reivindicació repetida durant l'Assemblea Nacional. L'assumpció de les responsabilitats que tenim cada cop que assumim un càrrec nou, i també aquesta visió de col·lectiu, que tot el que fem sigui per profit d'aquest col·lectiu i d'aquesta organització. Vam comunicar que farem una Assemblea Comarcal el 14 de juny, farem una renovació de l'executiva territorial. I respecte a l'informe polític, quatre coses. Només dir a nivell de Catalunya, efectivament, les Rodalies són el tema més important que tenim ara sobre la taula. Són molt necessàries les solucions urgents, perquè el problema sabem i estem veient

que és impossible de suportar, però el que crec que és més important és fer els plans de futur. Hem de treballar quin projecte, quines infraestructures volem al nostre territori. Sempre, o des de fa temps, estem parlant del país de trens i també hem de tenir en compte, que també ens ho recordaven els nostres municipis més petits, que hem de pensar en aquests municipis petits, que no pot arribar el tren, sabem que no pot arribar,, tota la infraestructura que s'ha de generar. Pensar en les noves disposicions urbanes. De fet, en aquest sentit, el Lluís Mijoler vindrà a presentar una PR al Parlament i vindrà a comunicar-la, pròximament, a Molins, per fer que el tram arribi fins a Molins. Després, a nivell de l'estat, creiem que el soroll que s'ha generat a l'extrema dreta és increïble i nosaltres també necessitem oferir eines a les nostres organitzacions locals i també als nostres regidors per combatre a nivell, a peu de carrer,aquest soroll. Hem d'entendre a treballar un discurs defensiu de les seves propostes, però també un discurs propositiu, perquè sabem que nosaltres no volem entrar en el seu marc, hem de fer-ho de forma diferent. A nivell de política d'aliances, també volíem comentar que sabem que la unió i la força de les esquerres és en aquesta unió, però també sabem que és imprescindible que nosaltres sabem que el que estem fent és canviar la vida de la gent des del govern i reivindicar aquestes accions del govern actual és molt important i qui no vulgui venir en aquest vaixell no sabem si pot estar al nostre equip.I finalment, a nivell internacional, primer de tot agrair molt la feina feta i el debat creat al Consell Interterritorial, la presentació de la Júlia, molt enriquidor també el debat que es va generar. Creiem que la nostra política exterior i de defensa passa sempre per l'enfortiment de la Unió Europea, creiem que hem de fer un pla defensiu i dissuasori i, òbviament, sempre en base a la cultura de la pau, que és la nostra tradició i sempre ho hem fet així, però hem d'intentar no caure en un discurs naïf i que ningú se senti representat pel que estem dient, és necessari fer inversions, ho sabem, però tinguem en compte on fem aquestes inversions. Aquí estem comprant aquest armament o aquestes infraestructures que n'hem de comprar I, per últim, seria fantàstic poder tenir més informació i veu del nostre eurodiputat, el Jaume Asens, que ens pogués fer traspàs de la seva idea.

Nick Benson, de Comarques Gironines. En nom del Consell Territorial de les Comarques Gironines, que vam reunir el diumenge, dia 17. Hi havia un consens general sobre la majoria de les temes de tractar avui i dels documents que hem rebut.

I també valorem molt positivament que ens arriba a temps dels documents per fer unes reflexions col·lectives que crec que són molt importants per la funció correcta del Consell Nacional. El tema de l'informe polític, un informe polític de 16 pàgines, que a l'hora de la situació internacional, nacional, govern, estat, Catalunya, Sumar, entenem que és un esforç de síntesi que, evidentment, no pot profunditzar en tot. En l'apartat internacional és on vam tindre més discussió. Hi havia gent que estava totalment d'acord amb l'informe polític, però hi havia unes veus en contra. Per exemple, com vam mencionar abans, la falta de menció de Palestina i el suport que dona als Estats Units i a l'OTAN en aquesta guerra, ens faltava en aquest apartat, crec. Una part dels consellers de Girona acceptaven que, possiblement, hem d'actualitzar el nostre discurs en el tema internacional i acceptar que Europa pot necessitar un rearmament per afrontar un atac a la democràcia que representa l'extrema dreta, al mateix temps hi havia veus que dubten de la necessitat i la idoneïtat d'un exèrcit europeu. No hem d'obviar que la nostra formació ve d'uns moviments antimilitaristes i molts volem reafirmar la nostra postura no de mantenir despesa militar i no d'incrementar-la. També en aquest apartat, el 2.1 parla del context internacional marcat per crisis encadenades i conflictes però sense aprofundir més en les causes. La gran causa del problema que tenim en Europa és l'expansió de l'OTAN cap a l'est i cap al Bàltic. Si no tenim clar això, és molt difícil arribar a conclusions rellevants. No oblidem que abans d'arribar a Trump el govern dels Estats Units va donar molta suport a Israel i a l'estat espanyol.I sense el suport del Biden, Israel no podria haver fet el que ha fet ara. I inclús amb el Biden allà vam treure el conflicte que tenim en Europa .Passant al grup de treball d'accions locals contra l'extrema dreta, vam comentar que creiem que fa falta una estratègia definida pel part dels comuns i sobretot amb les altres forces de l'esquerra. I jo volia destacar algunes de les intervencions a les comarques gironines que hem fet en aquest tema amb denúncies legals contra catalans racistes a Blanes i a la Bisbal i la convocatòria d'un col·laborador físic per tapar la presència de l'aliança catalana al carrer a Palafrugell. Un parell de coses sobre les comarques, els temes que més ens estem tractant ara. Evidentment el tema de l'habitatge, que preocupa a Girona com a la resta de Catalunya, però potser hem agrujat pel tema del turisme. A Palafrugell, tenim el preu mitjà de lloguer d'un pis és de 900 euros i el sou mitjà és de 1.200 euros. Per tant aquí és impossible que els joves accedeixin a un pis. També estem parlant molt i amb tota

la raó del problema de les rodalies, us volia recordar el compromís sobre el tren tram aquí a les comarques gironines. És molt important que els pobles on no arriba el tren també tenim un sistema de transport públic útil i això el tren tram ens pot portar aquí a Girona.

La Mesa informa que Jaume Asens es en aquests moments a Vilanova i la Geltrú, en un acte que Comuns Vilanova no ha anulat i dels que com s'ha dit al principi , s'ha vist afectat pel canvi de data.

Laura Bergés: des de Lleida destacaríem algunes qüestions sobre la documentació que s'ha fet arribar, també agraïm que hagi arribat en temps i que puguem anar fent aquesta dinàmica de tractar-ho abans. Com a Girona hi ha un cert debat sobre el tema internacional sobre el posicionament internacional i no hi ha un consens tampoc al territori. Tampoc hem tingut molt temps ni oportunitat de parlar-ho massa àmpliament però sí que especialment en relació a l'últim punt que sembla que obre la porta a admetre increments de despesa militar si són finançats amb deute. Aquest, per exemple, va generar més divergència d'opinions, demanar també una reivindicació més clara d'aquesta cultura de la pau que sembla que potser no ens l'acabem de creure quan entrem a debatre si fa falta o no incrementar la despesa militar. Altres temes de posicionaments polítics sí que volíem també traslladar en l'àmbit de l'agricultura la necessitat de mantenir un discurs ferm i contundent en relació a l'agricultura en la defensa d'un model agroecològic i d'una transició ecològica en l'agricultura i no caure en allò del cert seguidisme davant de protestes una mica en posicions per por d'enfrontar-nos - en certs aspectes de demandes de transició ecològica en l'àmbit agrari i en canvi sí que tenim altres posicionaments respecte al sector agrari que sí que ens poden generar més simpatia al sector i hem de ser contundents en qüestions com és la defensa d'una cadena de preus justa, amb la denúncia de les grans distribuidores, etc. Per tant, no entrar només al debat de si el tema ecològic perjudica l'agricultura sinó que els problemes de l'agricultura tenen molt més a veure amb la estructura de mercat i no amb exigències de transició ecològica. Agrair també que s'entomin qüestions d'aquestes més incòmodes políticament com pot ser el tema de seguretat que és un tema que sobretot a nivell municipal ens apreta molt. Un altre tema que potser trobem una mica a faltar dels

prioritats polítiques seria la qüestió del finançament local, de la reivindicació d'una millora en el finançament local i lligat també amb tot l'esforç que es vol fer de posar focus com a força municipalista doncs hauria d'estar també molt més present al nostre debat i després en quant a qüestions més organitzatives, més internes, d'una banda; agrair que es tingui aquesta mirada o expressar la coincidència amb la mirada amb la necessitat d'aliances i per tant també demanar que aquestes converses les baixeu i les comentem en territori, especialment a territoris com Terres de Lleida que tampoc hi ha molta massa crítica per fer tres candidatures o quatre a l'esquerra del PSC per dir-ho d'alguna manera doncs aquesta política d'aliances és una qüestió clau i tinc alguns dubtes el tema de l'espai estatal de com se fa aquesta estratègia i quins visos d'èxit té aquesta reconstrucció d'un espai compartit amb Sumar, si continua sent una eina vàlida?, de quina manera es pot reconstruir ponts amb Podemos? , etc. com a objectiu em sembla correcte, com a realitat tenim els nostres dubtes de com serà la cosa si en algún moment es pot explicar una mica més i finalment, en diversos documents tant de grups de treball com de plans de treball; en aquests vuit plans de treball es fa èmfasi en temes territorials de la estructura territorial de Catalunya en Comú i voldríem reiterar una petició que no deixarem de fer-la mentre no sigui atesa. Tota aquesta estratègia de reforçar el territori i el discurs territorial, de reforçar l'organització territorial l'arrelament, de tenir més gent etc. o hi fiquem recursos o des d'aquí no ho fareu, perquè no es pot fer, s'ha de fer des del territori i si al territori no tenim recursos ens és molt difícil fer determinades coses i per tant que dins d'aquests grups de treball també es replantegin una mica tots els equips humans, tècnics etc. de quina manera també es pot descentralitzar tota aquesta força de treball.

Dani Cruz per la sectorial de treball: primer de tot agrair la bona dinàmica que s'està produint darrerament des de l'assemblea que és el que es demanava que era aquesta planificació aquest esforç d'enviar els documents (també és veritat que si són documents de 150 pàgines potser fer-ho amb més temps encara per llegir-los més en profunditat) és d'agrair que s'hagi entomat aquesta dinàmica i queda de seguir per poder seguir produint aquests debats que com estem veient totes les sectorials o els territoris, que s'han pogut reunir per poder aprofundir en aquest document, després han pogut o a partir d'aquí podran enriquir gràcies a aquesta intel·ligència col·lectiva,

que no s'ha de quedar només en un document sinó que ha d'anar ampliant-se tot. Sobre els plans de treball o els grups de treball, s'han explicat molt bé la Tania i la Lídia i també són un compromís de l'assemblea, ens agradaria que hi hagués una miqueta més d'informació de com es faran amb més concreció, si pot ser en aquest sentit ho traslladem que seria molt útil hem de tenir clar que la nostra força, la força de la nostra gent, la força de la nostra militància recau en la política útil i que també això està ja a través de la mobilització i la coherència entre el que diem i el que fem, som el partit que promet, que no només promet sinó que també compleix i per tant a l'interna amb aquests compromisos era el primer pas. Respecte a la valoració de l'informe polític: només 3 punts que volem comentar: estic content de les intervencions que s'han fet des de les coordinadores perquè han traslladat la importància que creiem que ha de tenir ha de tenir la centralitat del món del treball de forma transversal, no té cap sentit parlar de les polítiques d'habitatge i de la seva problemàtica quan no hi ha persones que puguin viure a la ciutat perquè no tenen feina. L'habitatge laboral ha de ser un eix fonamental que ha de lligar-ho tot plegat la nostra estratègia política no podem perdre terreny en el debat . Hi ha un tema a que 'ha de centrar al nostre debat i és que tenim competències polítiques al voltant de l'àmbit laboral i d'una de les polítiques d'habitatge que si qualsevol canvi a nivell d'habitatge de polítiques d'habitatge s'aconsegueix, estarà molt bé i serà en part victòria nostra i de les nostres mobilitzacions però el que és molt difícil és que capitalitzem aquestes victòries a nivell polític perquè tenim competències a nivell de treball. Centrem-nos també molt en aquestes polítiques, ho farem a través de campanyes, però no oblidem que el focus també és estratègic i sobretot polític de capitalitzar les victòries a nivell electoral. Sobre la despesa en seguretat és essencial que hi enfoquem aquest tema en una visió crítica i global com s'ha fet de forma col·lectiva a la sectorial i no podem caure en el simplisme de reduir la defensa a una qüestió de tancs i armes com bé s'ha explicat sinó que el conflicte actual està molt lligat al control de recursos estratègics com el petroli, els minerals i en el futur l'aigua i cal una anàlisi profunda que vinculi la sobirania econòmica, tecnològica i energètica amb la seguretat dels treballadors i treballadores i l'esquerra tenim una postura molt complexa i hem d'exigir que qualsevol increment militar respongui a un projecte europeu independent socialment progressista i enfocat en el bon veïnatge entre els diversos països europeus. No podem perdre aquesta perspectiva. Per últim sobre el

tema de Rodalies: estem caient en una trampa narrativa en la que un cop més s'està deslegitimant la negociació col·lectiva i la lluita de les persones treballadores, com a partit hem de defensar fermament que la transferència de Rodalies s'ha de fer amb garanties pels seus treballadors però també exigir les inversions necessàries perquè la ciutadania deixi de patir el mal funcionament. El nostre posicionament ha de ser en defensa d'un transport públic de qualitat i gestió entre agentss socials i laborals justos i no permetre que aquesta operació es tradueixi en una precarització de les condicions de treball o pèrdua de drets- Tenim un repte molt gran com a partit davant de l'onada feixista, però molta gent segurament no recordi: més complicat va ser organitzar-se i resistir a la clandestinitat i es va fer, ara ens toca fer un pas més hem d'exercir el poder que tenim la sort d'estar al govern de l'estat blindar drets i construir una economia al servei de la majoria, la lluita és ara, és nostra i la guanyarem i per tant hem de fer política útil per transformar. Els reptes que planteja l'actual model tecnològic són tan urgents com complexes però també representen una oportunitat única les forces d'Esquerra s'han d'assumir un paper protagonista en la construcció d'un paradigma tecnològic que protagonitzi la justícia social la sostenibilitat ambiental i els drets digitals, això implica combatre l'escletxa digital, garantir que la tecnologia no amplifica les desigualtats existents i promoure un ús responsable dels recursos energètics, alhora és imprescindible desenvolupar polítiques públiques que apostin per infraestructures digitals públiques i sobiranes, allunyant-nos de la dependència de grans corporacions privades. Només així podrem assegurar que la tecnologia sigui una eina al servei de la majoria i no un instrument de dominació i cal que tinguem present que les polítiques públiques que s'apliquin a la gestió del procés de digitalització determinaran el model tecnològic de les futures generacions. Tampoc podem obviar el pes de la tecnologia i de les plataformes en els fake news, desinformació i discursos d'odi i és per això que treballarem colze a colze i en coordinació amb la sectorial de dret a la informació que també s'acaba de crear- Fins ara hem fet una primera anàlisi del pla de govern de la Generalitat pel que fa a polítiques tecnològiques tal com se'ns va demanar i en els mesos vinents tenim com a fita planificar diferents accions i propostes segons les necessitats de l'espai polític i de l'executiva.

Josep Sementé. Camp de Tarragona: Bona tarda primer felicitar el fet que es faci aquest Consell Nacional el divendres en lloc del dissabte, segona qüestió, Gaza, la història repeteix segueix els mateixos patrons que en anteriors genocidis, el genocidi ha de ser un element fonamental per no ser responsables segona qüestió, a l'informe polític hem de parlar de la OTAN que no es parla, a la pàgina 4 quan parlem i diem Europa ha de construir una política interior alternativa als projectes imperialistes aquí hem de parlar de la OTAN de quina OTAN? De la OTAN que fa 4 dies el Rutte amb el genocidi Trump va dir que apujaríem les espeses militars i que arreglaria l'OTAN a Groenlàndia aquesta OTAN per què ens serveix? Quin és el nostre enemic?Tenim enemics? De què ens hem de defensar? Penso que és un debat que hem de fer i que emplaço que es faci. Jo trobo a faltar, crec que hem de treballar perquè el nostre eurodiputat digui si quines són les línies de treball que farà Europa és a dir, és possible aconseguir unes via Asens a Europa? quines són les línies de treball fonamental que farà el nostre diputat a nivell d'Europa? Hem parlat amb un moviment pacifista? Com ho fem? Creem la diplomàcia? Creem el diàleg?Creem la defensa no violenta? Vull dir, definim-nos. Crec que és un treball que hem de fer i treballar i analitzar.Un altre element que em sembla important quan parlem de seguretat que el Sánchez això diu, seguretat, però no parlem de defensa militar o quan no caiguem en la trampa vosaltres recordeu " OTAN d'entrada no . Parlem de seguretat però no de defensa militar, però la seguretat serà defensa militar i si diem que estem contra el genocidi quan esperem a trencar relacions diplomàtiques amb Israel? Els nostres ministres? Nosaltres que fem? No vendre armament pels ports espanyols, trencar relacions diplomàtiques amb Israel quan ho farem? Entrant ja en el tema de les perspectives polítiques a l'estat hi ha un element que hauríem de treballar que és tot el tema de pensions que el document no surt hauríem de veure com ho treballem i un altre element que em preocupa és que un estudi, parlant ja més de Catalunya hi ha dos o tres plans que expliquen tot el bé que ho fem al govern, però hi ha un altre factor que no entenc, que em preocupa que és de pobresa infantil el 33% a Catalunya i pobresa de la gent gran al 16%. En el tema d'educació que es parlés amb el sindicat majoritari que és l'USTEC, ho dic una mica perquè en el tema d'educació és importanten la ronda de contactes de la coordinació nacional.

Toni Garcia : Des del camp de Tarragona volem agrair el canvi de data, sabem que ha estat difícil perquè suposo que altres territoris i municipis hauran hagut de moure agendes però nosaltres creiem que està més que justifica, perquè demà hem de ser hem de ser al carrer. La situació La situació dels trens ja és insostenible, el caos diari que pateixen els usuaris dels trens de passatgers del camp de Tarragona i la resta de Catalunya ja no té límits.Les nostres infraestructures ferroviàries, especialment el servei de trens regionals, estan immerses en una crisi que afecta milers de persones cada dia. Segons les dades recents, els serveis d'autobusos entre Tarragona i Barcelona han mantingut una mitjana de 600 usuaris diaris fins i tot després de la represa dels serveis regionals després de les obres d'ADIF. Això indica que molts passatgers han buscat alternatives al tren a causa de la manca de la fiabilitat del sector del servei ferroviari.De fet, molta gent ha tornat a utilitzar el vehicle privat, fet que provoca l'augment d'accident i saturació de les vies com l' AP7 De fet, quan veníem cap aquí, cap al Consell Nacional hem trobat no un, dos, sinó tres accidents des del tram de Tarragona aquí a Barcelona. Les incidències són constants. No es tracta només de números o estadístiques, es tracta de la qualitat de la vida de moltes persones i sobretot de la seva dignitat. És hora que es posi fi a aquest caos i es garanteixi un servei de transport públic digne i eficient per a tots els ciutadans de Catalunya. Ens preguntem, en altres països situacions com la del servei de trens farien caure ministres i fins i tot presidents.Aquí hem abaixat els braços? Creiem que és hora de passar l'ofensiva amb aquest tema. És que els comuns no som gaire de posar línies vermelles.Però no creieu que la dignitat de milers d'usuaris, la majoria d'ells, classe treballadora, mereixen una resposta forta a aquesta situació? I només una darreríssima qüestió, la de denominació. Demanem que quan parlem de la problemàtica del trens no diguem únicament rodalies.Hi ha regionals, mitja distància. L'ideal per nosaltres és parlar de trens en general, que és com ho coneix la gent.

Núria Romero: donar les gràcies al Consell Nacional perquè he rebut els papers en temps i forma, els documents, i llavors això m'ha permès mirar-m'ho. Quan parlem de les manifestacions del 8M hem de poder posar alguna banda i fer una constància que és el primer cop que el moviment feminista surt al carrer al 8M a Barcelona amb dues manifestacions. Una era majoritària, anava a dir unitària, si em permeteu em

diré així, que és la de l'Assemblea del 8M i l'altra era la coordinadora feminista del 8M de l'Assemblea de Feministes de Catalunya.Jo des d'aquí m'agradaria comprometre'm, i us ho faig saber, a treballar per tal que això no torni a passar i el moviment feminista sempre surti al carrer unit per defensar els drets de tots i totes les persones contra els discursos d'odi i de qualsevol forma de violència i discriminació que puguin patir. Ho dic conscientment tal com ho dic. Llavors sí que volia dir-vos que si algú, ara en Jaume Asens no hi és, però si algú veu el senyor Orban que li digui que amb tot l'orgull anirem a defensar a Hongria i on faci falta. Allà ens trobaran a tots i a totes defensant els drets de totes les persones. I sobretot a la comunitat LGTBIQ+, que no la deixarem de banda perquè de feina n'hi ha moltes. I com que parlem d'una festa, perquè sí que m'agradaria convidar-vos, que demà a Cardedeu hi ha una festa important. Perquè sempre heu anat parlant de diversos problemes, però m'agradaria explicar-vos que un tren fantasma és un tren que passa i no passa. Així és que sapigueu que hi ha un munt de factors que són absolutament estressants i horribles per a totes les usuaris de Rodalies.

Eloi Badia: En primer lloc, agrair a tot l'equip del Parlament perquè és un goig anar-vos seguint i anar veient tots aquests impactes que esteu tenint. I també sumar-me a les millores en funcionament, aquest acompanyament territorial, que s'hagi creat la Comissió d'en Comú, també em semblen bones notícies. Jo us volia parlar del tema internacional. Aquí també agrair, evidentment, a la Júlia Miralles, Gerardo i també a l'Ernest, que ha estat també, jo crec, remant en l'àmbit del govern, perquè hem trobat... Jo crec que el document d'avui és compatible amb el document estatal i això, a vegades, no és fàcil. Jo crec que hem pogut trobar un encaix dins de l'espai plurinacional sumar, evidentment, jo diria amb petits matisos, però que en el gruix de la posició, jo crec que estem sortint prou bé i que nosaltres ens podem sentir còmodes en els acords que s'estan arribant.De fet, perquè us feu una idea, l'acord de les forces ens van demanar comuns que féssim nosaltres la versió 1, perquè entenien que també dins nostre hi ha moltes sensibilitats i, per tant, érem bons actors per trobar aquest punt d'entrada, que, com sabeu, jo crec que l'element sobre el que estem afinant és que No estem parlant de despesa militar, armament, la carrera belicista, estem parlant de seguretat d'una forma àmplia i, evidentment, això és una cosa que hem d'anar aprofundint, hem d'anar matisant, hem d'anar dient exactament

de què ens referim i jo crec que hem vist també com el Pedro Sánchez s'ha anat movent cap aquí. Jo crec que també estem aconseguint que estigui ventint aquest viratge en el PSOE.I també volia situar, perquè ho esteu seguint i ho estem patint tots, que el que ens trobem al Congrés ja no és sols que puguem o no puguem aprovar lleis, sinó que la majoria de dretes del Congrés opera amb esmenes intruses i amb esmenes intruses ens trobem esmenes de Junts, de PP i de PNB, que el que fan és que poden posar fàcilment qualsevol tràmit legislatiu que perdi tot l'interès. Podríem estar d'acord amb el contingut de la llei, però ens trobem tot d'esmenes que no tenen res a veure amb la llei, que en aquest cas desmunten molts avenços. Per tant, aquí estem en aquesta disjuntiva de si seguim intentant aconseguir mantenir la majoria d'investidura, aquesta majoria plurinacional que ha de comptar amb Junts i PNB a costa, com sabeu, del xantatge que ens fa Junts. La possibilitat de poder tramitar legislativament doncs queden poques votacions, en aquest cas transitables, perquè Junts ja veieu en aquest sentit com opera. Per tant, no és que descartem cap de les dues, però jo crec que part del soroll que està arribant, o part del que veieu, abans no té ni tan sols a veure amb el que estem votant, sinó més menys que en aquest cas tenen a veure amb baixar els impostos a les elèctriques, vull dir desmuntar part de la reforma laboral, facilitar temes de cogeneració, etc.

Maika Herrero i Rosa Perea de Santa Coloma de Gramenet :Dir-vos que des de Santa Coloma no ens podem estar sense dir la importància de la creació de l'espai territorial del barcelonès nord. Espai territorial que amb molt d'esforç que estem disposades a assumir totes els que formem part, donarà una resposta política a les tres ciutats que en formen part.Tres ciutats, Badalona, Sàdria i Santa Coloma, que compartim molt. No només compartim carrers, una vorera de Santa Coloma, una vorera a l'altra és de St Adria o l'altra és de Badalona, sinó veïnats, i com no pot ser d'una altra forma propostes d'esquerres pels nostres barris. Aquest espai permetrà donar una visió global de territori a les nostres ciutats.Podrem analitzar realitats més properes i programar accions d'esquerra adreçades als nostres veïns i veïnes. Veïns i veïnes que pateixen greus problemes socioeconòmics, les rendes per càpita més baixes de Catalunya, una situació insostenible de falta d'habitatge, per exemple Santa Coloma no té gaire sol per créixer, no té plans de crear vivenda pública, situació precària dels edificis educatius i una manca d'oferta educativa pública d'educació que

provoca una barreja infranquejable per als nostres joves. Tenim un repte polític al davant, que han vist a les alcaldies que podem aprofitar per reforçar la nostra presència a les institucions i, en el cas de Santa Coloma, tornar a l'Ajuntament.La feblesa o aparent feblesa del PSC l'hem d'aprofitar per convèncer el veïnat que el gir ha de ser cap a l'esquerra, nosaltres, i no cap a la dreta o l'extrema dreta.Els nostres barris pateixen l'aterratge de l'extrema dreta en el seu discurs xenòfob, racista, masclista i fascista, aprofitant sense escrúpols la TVS en la que el PSC afronta aquest discurs i assenyalant les persones en situació més desfavorable, tornant la diferència i la diversitat en el nucli dels problemes que envolten els nostres veïns i veïnes. La garantia de l'aïllament del feixisme i del seu discurs som nosaltres. A les nostres ciutats és molt important que l'extrema dreta no sigui ni als barris ni a les institucions. Hem de remoure la consciència de la classe treballadora des de la justícia social, laboral, econòmica i, sobretot, feminista. L'òrgan territorial del Barcelonès no pot quedar-se només en la seva creació. Cal que des de l'organització central ens donin recursos per a tota la feina que cal fer per enfortir la nostra presència al territori i als barris. Els recursos, tant materials com personals, ens faran aterrar el territori i posar-lo en el centre de la nostra acció. La presència activa en el carrer és la clau per guanyar la confiança de la ciutadania. Treballar per la connectivitat entre les ciutats s'aporta il·lusió i un pla que farà que la nostra gent vegi que tenim molt canvi a fer.

Josep Vendrell: Bona tarda. Crec que el debat internacional és molt transcendent, molt important i s'agraeix que no tinguem una posició pamfletària, que sigui una acumulació de no, sinó que sigui un posicionament seriós i complex a l'alçada del repte enorme que té el món en aquests moments. Jo voldria anar una mica més enllà del debat de les armes i del percentatge de les armes, perquè crec que hi ha una qüestió fonamental que és identificar bé el problema. El problema és el desmuntatge del dret internacional que volen perpetrar Trump i Putin. El problema és aquest imperialisme i aquest repartiment del món en esferes d'influència, i el problema és que els hi sobre Nacions Unides i els hi sobre la Unió Europea. I crec que tenim una oportunitat dins d'aquest món difícil i complex, tenim una oportunitat que és impulsar la construcció de la Unió Europea, que la Unió Europea és l'únic que tenim, els que defensem els drets humans, el dret internacional, el multilateralisme, i en

aquest sentit no en serveix ni 27 exèrcits, però tampoc no en serveix 27 sistemes fiscals diferents, 27 polítiques industrials diferents.Cal integració europea i cal un discurs clar, radical, desacomplexat, que parli de sobirania europea i d'un europeisme popular en contraposició a vegades amb discursos tecnocràtics de la Unió Europea, per suposat amb discursos que a vegades s'han fet neoliberals o més propis de les àrees. I jo crec que nosaltres, d'aquesta bandera de l'europeisme clar, contundent, radical, crec que també és el nostre espai. I l'altra cosa que volia comentar, perquè crec que és molt preocupant, ara mateix el principal problema polític que tenim és que la majoria plurinacional a l'Estat no és operativa, ho vam veure ahir, o té moltes dificultats, diguéssim, per ser operativa.I la dificultat és que si l'agenda de reformes i canvis del govern de coalició progressista no avança, pel bloqueig de Junts, tard o d'hora hi haurà una majoria de la dreta a l'extrema dreta. Aquest és el problema fonamental que tenim en aquests moments. Pedro Sánchez, és possible que no convoqui eleccions, però si la majoria aquesta no és operativa, si no hi ha avenços concrets, això s'obrirà la porta a una majoria de la dreta a l'extrema dreta per inviabilitat i operativitat de l'actual majoria.I jo crec que la qüestió que cal plantejar, la interpel·lació que cal fer Junts, ja no està a Junts, és a la mateixa societat catalana i al seu mateix electoral. I crec que les coordinadores anem per aquí. Què li convé a Catalunya?Què li convé al seu autogovern? Què li convé a la seva llengua? Què li convé a la seva gent?I la sort del seu autogovern, de la seva llengua i la seva gent, li agradi o no a Junts, està vinculada a la sort del govern de coalició progressista i a la majoria plurinacional. I aquest és el debat que cal situar. O hi ha diàleg i negociació, i és evident que negociem amb una força política que és de centre-dreta, i això ho hem de saber, i això té les seves dificultats, ho hem de saber.Però ells també han de saber que és imprescindible que hi hagi avenços concrets. I la segona preocupació és que la majoria d'esquerres al Parlament de Catalunya també ha de ser operativa. Perquè, si no, també hi ha el risc d'obrir el pas a Junts i a Aliança Catalana. Veurem exactament quin és el comportament que fa en aquest sentit Esquerra Republicana i si hi ha la temptació o no de fer viable la legislatura, però és imprescindible, necessitem que les polítiques d'habitatge, les polítiques climàtiques, les polítiques socials avancin i que estiguin condicionades per la majoria d'esquerres que objectivament hi ha al Parlament i en la qual nosaltres som una força determinant, i no estiguin determinades per les elits que tenen interessos en fer,

insisteixen en ampliar l'aeroport i en fer polítiques mercantilitzadores dels drets socials. I, per tant, també aquesta és la reflexió que cal situar. A les classes populars catalanes, què els interessa? Quin és l'interès de les classes populars catalanes?Que és, jo crec, que avanci que sigui operativa aquesta majoria d'esquerres que hi ha al Parlament de Catalunya.

Aina Vidal: Bé, ho esboçava ara una mica el Josep. Ahir va ser un dia negre, entre altres coses, perquè va caure efectivament l'Agència Estatal de Salut Pública, amb els vots de Junts, de Vox i el Partit Popular, i perquè, a més a més, van modificar,a través de la llei, van obrir la porta a una contrarreforma laboral i una involució important, també, en termes de defensa d'espècies protegides i en contra de la ciència i de la biodiversitat. Fixeu-vos que, quan us parlo de contrarreforma laboral, em refereixo, concretament, a que torna la temporalitat en el sector agrari, amb unes mena per darrere, i, a més a més, sense cap mena per descomptat de diàleg social. Això és el que implica, jo crec que nosaltres hem de poder sortir ferms a defensar que, un, per una banda, la precarietat, en aquest cas, és el seu model, és el mateix model, el de Junts, que el del PP, que el de Vox, que no perdran oportunitat, a més a més, per tirar enrere tota l'obra de govern que nosaltres hem tirat endavant i que, jo crec que també hem de poder ser valents i dir-los que la pagesia i el sector agrari no es defensen incrementant ni tornant a recuperar la precarietat. No és així com es defensa la pagesia, no és així com es defensa el camp i no és així com es defensa Catalunya. No és així, i jo crec que ho hem de poder dir alt i clar. Quan parlem d'involució, amb referència en aquest cas també, i aquí també podem sortir a defensar-ho, que no és així tampoc. És a dir, són els mateixos els que estan defensant que tenen problemes amb els conills, que tenen problemes amb els cabirols, i alhora defensen que ens carreguem en linx, que ens carreguem en llop, que ens carreguem tots aquells que al cap i a la fi, doncs, són contraforts, per dir-ho d'alguna manera, i que mantenen, doncs, aquest ecosistema en ordre. Quan parlem, en aquest cas, de que tenim aquesta contradicció de la que es posava el Josep, per una banda necessitem a Junts, i alhora Junts opera, ho hem de poder dir d'aquesta manera, per desballestar l'obra de govern. I ho fa, no de la mà de qualsevol, ho fa amb el Partit Popular, i ho fa amb Junts, i no li tremolen les cames. Ho fan en contra del medi ambient, ho fan en contra dels drets laborals, ho fan en contra d'allò públic, impedint, per exemple, reformes fiscals que

necessitem per tirar endavant mesures que són fonamentals. Ho fan en contra de l'habitatge. Aquest dimarts, també, vam votar, per cert, amb el sí del Partit Socialista, a favor d'una llei en la qual va, en aquest cas, amb les qüestions de les ocupacions, i instant en aquest marc de merda, si m'ho permeteu dir així, que no ens permet avançar i que el PSOE els aplaudeix amb les mans obertes i fomentant el racisme. Això és el que ens estem donant, el que ens estem trobant en el dia a dia .I fixeu-vos, no fa gaire va sortir l'informe de conjuntura del Banc d'Espanya, i jo crec que això ens ho hem de tatuar, i hem d'estar-ne conscients del que diu. Incrementa, per tant, la previsió del creixement, en aquest cas, del producte interior brut del nostre país, i ho fan totes les coses perquè impulsa el creixement, en aquest cas reconeixent que el que impulsa el creixement és el consum a les llars. Per què passa això? Passa, per una banda, perquè hi ha més ocupació, i passa, en aquest cas, perquè la capacitat adquisitiva a les llars ha crescut. Per què? Doncs perquè ha crescut el salari mínim, perquè han crescut les pensions i perquè hem millorat els salaris mitjans.Per això succeeix. Succeeix, per tant, gràcies a nosaltres. I succeeix, entre altres coses, que fins ara havíem tingut la capacitat de fer tot el contrari del que Junts s'està esperant moltíssim per desmuntar línia a línia. I és això també el que hem d'entendre en el dia a dia, en aquest cas, del Congrés i de tot el que va més enllà. Per això jo us volia dir, amb això tallo, en el punt 8 de l'informe, en aquest cas de l'informe polític, que hi ha la proposta d'acords, jo us volia proposar que hi hagués un punt afegit, en aquest cas, per impulsar l'agenda dels comuns per la consecució de la jornada, de la reducció de la jornada laboral .És fonamental en aquest cas, que seguim insistint en el marc, en aquest cas, laboral, que és allò també amb el que estem treballant i amb el que està remuntant tot el país. És el que ens permet defensar un país diferent i millor del que ells defensen. I per un altre dia parlem en aquest cas de l'avortament a la Constitució, que jo crec que també es mereix un debat i baixar-ho cap a territori.

Albert Recio: Jo crec que hi ha dues coses a comentar. Una, la militarització jo crec que no és només un problema de despesa, sinó també és un problema intern. El discurs de l'amenaça, que és una amenaça per què ens hem de defensar, fixeu-vos que no només es transmet a Rússia, es transmetrà també a la immigració i a l'immigració al sud d'Europa. Jo crec que hi ha un treball polític-cultural per desmuntar aquesta idea de la necessitat imperiosa que el problema principal

d'Europa és la defensa. L'altra cosa és el que no estic o discrepo una mica del model, és que el problema aquí no és un problema de blocs, Rússia... Jo no soc gens fan del Putin ni he sigut mai fan de la Unió Soviètica, o sigui que ho puc dir tranquil·lament. Rússia és un element menor i la guerra de Rússia ha sigut el resultat també de molta part de les pressions europees.I Rússia, Trump, jo crec que arribarà a acord amb Rússia perquè l'enemic major és Xina. Si el que ha trencat la política de la globalització era una política de divisió internacional del treball i el que els ha trencat el model és que mentre Xina fabriqués baratet i tingués regles laborals dolentes, no passa res, però el moment que Xina es converteix en un competidor tecnològic aquí la cosa pateix. I a més a més, una part de la militarització està lligada també al projecte imperialista que també té Europa.Europa ha sigut un país d'imperis derrotats per mèrits propis però que segueixen pensant en clau imperial. I amb tot el model tecnològic que hi ha, mireu penjar l'informe de Draghi, que no hi ha no tenim les bases materials per fer el canvi tecnològic que preveu les elits, l'informe de Draghi és molt diplomàtic i diu que tindran que fer compres conjuntes de terres rares i tal però tothom sap que quasi totes les guerres dels últims anys, a darrere hi ha hagut aquest component d'abastiment de matèries primeres. Llavors jo crec que el debat s'ha d'ampliar i es té que pensar en la política que serà difícil, però es pot explicar que la despesa militar europea actual és quatre vegades la de Rússia. Per tant, el primer que jo demanaria és una auditoria de per què gastem tant i som tan inútils. I segurament amb alguns camps potser hem de gastar més però amb altres.. A mi em preocupa tant el Trump com els nuclis d'empresaris que hi ha al darrere.I de la mateixa forma que quan parlem aquí de Barcelona, del model Barcelona, a darrere tenim una dreta econòmica organitzada que a més té lobbies coneguts com Barcelona Global, que són les que marquen que hi ha d'haver més aeroport o que marquen que hi ha d'haver unes noves activitats tecnològiques que si mirem estan darrere els programes d'habitatge, programes ecològics i per tant jo crec que també aquí hauríem de fer un esforç no només d'individualitzar en polítics sinó de veure les estructures que hi ha i com ens enfrontem.

Júlia Miralles: Crec que és evident que ens ho hem d'abandonar a la nova època de les relacions internacionals que ens obliga a repensar És important la feina que estem fent aquí perquè és un esforç també de repensar sobre un marc que ens és

absolutament hostil a la nostra tradició política i crec que és també un exercici de responsabilitat molt necessari. El marc que dèiem és el de l'autodeterminació que es va construir post Segona Guerra Mundial en l'aspecte internacional està basada en un dret internacional que nosaltres sempre hem dit que és insuficient i que ha construït un esquema basat en la desigualtat entre el nord global i el sud global i això ho hem criticat però també he de dir que aquest dret internacional ha estat l'única garantia que hem tingut a una certa convivència pacífica. Com deia, insuficient però que hem de ser capaços també de reivindicar. Una cosa central és que els comuns estem en contra de l'augment de la despesa militar dels Estats i crec que ho hem dit molt clarament no només ho hem dit sinó que ho vam votar ahir mateix al Congrés amb la moció del BNG hem fet oposant-nos a la PNL belicista que presentava el Partit Popular i com deien també abans, estem totalment connectats amb els moviments pacifistes i de cooperació (el manifest no sorgeix perquè ens arriba per casualitat sinó que estem connectats sobretot des de la invasió d'Ucraïna amb aquests moviments). El que sí que em sembla molt important és que no podem ser només com també es comentava abans els del no, necessitem tenir una alternativa, ha de ser una alternativa solvent i jo crec que això ens diferencia de moltes altres opcions polítiques i que per tant és un valor afegit que hem de poder reivindicar també en aquest tema tot i que com deien sigui un tema molt més difícil per això és indispensable que diguem també que la Unió Europea necessita tenir en aquest context una política exterior i de seguretat sobirana que deixi d'estar supeditada els interessos dels Estats Units els interessos de l'OTAN i que a més és una política que ha de conèixer una alternativa en el marc internacional, no només en la seguretat sinó una alternativa als imperialismes que estan plantejant sobretot Trump i Putin i que ha d'estar basada en la defensa de drets i de benestar que des d'aquí ens poden semblar i ho hem de seguir dient insuficients i hem de reivindicar que cal anar més enllà però que és cert que avui en el marc internacional és un model jo crec que ha de ser alternatiu diríem i que ha de ser sòlid per defensar aquesta alternativa que suposa en la política exterior ha de ser un model també alternatiu basat en la defensa del dret internacional i del multilateralisme no és menor defensar el multilateralisme Trump acaba de dir fa poques setmanes que deixa l'OMS i que torna a denunciar l'acord de París contra el canvi climàtic per tant aquest és també un element central, que hem de dir també que l'autonomia europea no ha de passar per l'augment de la despesa

militar sinó que va molt més enllà, va per la coordinació per la interoperabilitat no pot anar per comprar armes a Trump seria absolutament incongruent amb el que estem defensant i va també de desenvolupar una indústria, una tecnologia el xip europeu per tant una visió molt més àmplia de la seguretat i hem de dir també que per tant tot això són mecanismes, eines per teixir una política exterior pròpia i autònoma i que aquests mecanismes han de ser democràtics i per tant no poden estar basats en sistemes intergovernamentals que impliquen el veto d'estats com Hongria (tenim un gran aliat d'aquestes forces imperialistes reaccionàries dins de la Unió Europea) i cal per això que aquesta política sigui una política democràtica transparent posant al centre com nosaltres demanem en tots els temes all Parlament Europeu . Hem d'exigir que en aquest context internacional el que no podem és tornar amb la nova excusa a la seguretat a l'Europa de les retallades, per això van votar també ahir al Congrés els diputats en contra del pla, de que centrant-se en la despesa estatal comet l'error de seguir incrementant simplement l'endeutament dels estats i que el que cal en aquest moment és que també seguim reivindicant com hem fet sempre un europeisme compromès, un europeisme crític i dir que davant d'aquest context el que cal és més Europa i una Europa més federal.

Oriol Muñoz: Bona tarda Jo volia començar fent una referència a Emmanuel Kant, un senyor que és alemany però va néixer en una ciutat que es deia Koinsberg que en aquell moment era Prússia Oriental, una ciutat que es diu Kaliningrad i que està fora de Rússia però que es troba entre mitges de Polònia i de Lituània... és important tenir en compte això perquè Kant parlava sobretot de com construir la pau a nivell internacional i com defensar unes relacions pacífiques entre els estats i entre les nacions i veiem com en l'actualitat aquest organigrama que havíem començat a construir després de la Segona Guerra Mundial basat en les normes una institucionalització de les relacions internacionals està sent amenaçada amb dues pinces. La pinça russa i la pinça americana i veiem que Europa s'equivocava amb Estats Units i Europa Occidental s'equivocava amb Rússia fent referència a com els intents de França, d'Alemanya reunit d'aproximar-se a Rússia havien situat el continent europeu en una situació de dependència i vulnerabilitat cap a Rússia i per contra com una Europa Oriental excessivament atlantista havia situat i havia fet impossible que es construís una estructura de defensa i de cooperació en matèria de

seguretat a nivell europeu i això ens porta on som ara? A un atzucac amb falta de capacitat de gestió per part d'Europa de tots els europeus de fer-nos càrrec de la nostra pròpia seguretat amb vulnerabilitats enormes i amb dos règims un ja autoritari i un de canvi de zero que amenacen els mòduls de vida les instruccions de democràcia que hem definit com els principis de les nostres societats. La solidaritat europea i la construcció d'una Unió Europea està basada en l'ampliació del Demos és a dir, en avançar la solidaritat i les relacions i el compartir amb aquells que estan més enllà de les fronteres nacionals, perquè entenem que les fronteres no tenen valor moral i volem anar més enllà La solidaritat europea ha de funcionar en els dos sentits. De la mateixa manera que reclamàvem a Suècia i a Finlàndia que contribuïssin a sufragar el programa Sure per pagar els ERTO durant la pandèmia, ara hem de ser capaços d'escoltar i d'entendre els neguits legítims i reals de Suècia, Finlàndia, Polònia, Estònia o Letònia en relació a les actituds i accions que està realitzant la Rússia de Vladimir Putin a l'est europeu. La solució sempre ha estat Europa i sempre és Europa. Europeitzar la defensa, construir una arquitectura de defensa europea més sòlida. Parlar de seguretat mediambiental, seguretat institucional,però també és important que tinguem en compte que aquest esquema de seguretat europeu ha de servir per donar garanties Ucraïna, que no oblidem, és la part agredida en el conflicte que hi ha ara mateix al territori europeu, i és una passa més per convertir la Unió Europea en un pilar d'estigma internacional que sigui capaç de treballar per la democràcia, els drets humans i el dret internacional, que és el que deia Kant, que era la base per construir la pau perpètua.

Diana: aprofitant que avui celebrem el Dia Mundial contra l'eliminació, contra la discriminació racial, em pregunto, com de significatiu pot ser aquest dia per l'organització? Perquè aquest dia és tan important i reivindicatiu com el 8M. La lluita antiracista és igual d'important que la lluita feminista, i més ara, quan es fa servir per provocar guerres, per depositar tota mena de frustracions i d'odi sobre les persones migrades més precaritzades. I dic això perquè he trobat a faltar en el nostre discurs polític, amb contundència, una resposta contundent. Vox ha fet campanyes, està fent campanyes, una d'elles a Terrassa, islamofòbiques.I jo em pregunto, com pot passar això en una democràcia? És que és molt fort que es permetin aquestes campanyes islamofòbiques. I quina ha sigut la nostra resposta?Crec que no l'entenem encara.

Agraeixo molt la feina que estan fent les persones que han fet, i que estan fent les persones com Gal·la, la Jess, Andrés, la Vivianne, Susana, per aquesta lluita tan complexa. I especialment vull agrair al meu company, Albert, perquè ha sigut el seu compromís, ha sigut molt ferm, però desafortunadament per diverses raons no ha trobat el suficient recolzament per tirar endavant la sectorial d'antiracisme, migracions i refugi. Així que faig una crida a la resta de sectorials que tinguin en compte la perspectiva antiracista, el tema migratori, perquè es viu a tot arreu. Racisme a l'educació, racisme a l'habitatge, racisme al treball, tot arreu. I encara crec que com a partit polític no representem la Catalunya diversa, plural i multicultural que diem que som.Per això volem demanar una política migratòria més clara, una resposta antiracista més contundent, i per finalitzar us vull convidar a celebrar aquest dia demà a la Fira Antiracista a Cotxeres de Sants, de 5 a 8 de la tarda, on trobareu moltes organitzacions i col·lectius migrants.

Lluís Camprubí: Jo volia posar el focus en la qüestió central de la defensa europea, perquè em fa la sensació que ens hem quedat atrapats com al revés. Ens hem quedat amb el fetitxe de la discussió de si increment militar, de despesa militar, si no. Però això ha de ser la conclusió, no? Ha de ser la conclusió d'un diagnòstic de situació, un diagnòstic de necessitats, i a partir d'aquí un diagnòstic de si es necessita increment, per què i com es finança. En aquest sentit penso que és important el diagnòstic, en època de gran canvi. Per tant, els seguim iguals potser no són de tot útils. Una Rússia imperialista agressiva cap als països del seu veïnat, revisionista de les fronteres, i uns Estats Units, segurament hi ha adversaris cap a la Unió Europea i que s'han retirat de facto del paraigües de protecció, que ens agradés o no, garantien als països europeus i en particular als fronteres amb Rússia. Per tant, a partir d'aquí, diagnòstic de si Rússia és una amenaça, ho diuen tots, tots, tots els serveis d'intel·ligència, que sí, que és un escenari real, possible i factible, una invasió, un atac militar als països fronterers en els propers anys. Per tant, atenció amb la unanimitat, sé que ens generen sanes reticències el que diuen els serveis d'intel·ligència. Llavors, podem fer una anàlisi concret de com s'està preparant Rússia econòmicament, militarment, què diu i què planteja amb la seva gran visió, i si tot això no ens convenç, anem a escoltar els nostres companys, camarades de les esquerres nòrdiques i de l'est. Els nòrdics han abandonat la neutralitat i estan impulsant polítiques de defensa molt serioses per fer

front al possible atac militar rus, i els bàltics directament el que estan fent és participar en les discussions de plans de contingència als seus països. Per tant, l'amenaça d'un possible atac militar convencional rus és certa. En aquest sentit, llavors, podem fer dues opcions, o no fem res, passivament concessions a Rússia, o ens preparem per garantir una dissuasió que sigui la base, una dissuasió sòlida, sigui la base per unes llavors negociacions diplomàtiques sèries i sense xantatges sobre les qüestions de seguretat que puguin preocupar tothom amb respecte a les fronteres. En aquest marc és on hem de discutir les qüestions de la despesa i del finançament. I sembla clar que per garantir la dissuasió europea calen capacitats, que fins ara aportava Estats Units, i calen capacitats no cobertes. Per tant, no n'hi ha prou amb interoperabilitat i economies d'escala i sumar eficiències de 27 miniexèrcits, sinó que calen adquirir noves capacitats i això es fa amb inversió i despesa. En el cas espanyol, les necessitats són diferents, s'ha parla El que sí que penso que és important és que quan parlem del finançament posem tot el focus en les dues claus, que no va acompanyat de retallades i que ha de ser de noves fonts perquè el gruix ha de ser europeu, i impostos a grans fortunes i a grans empreses. Per tant, anem fent el diagnòstic i a partir d'aquí la discussió de les necessitats.

Rut Garrido: Respecte a les qüestions de l'Estat, hi ha una cosa que he trobat a faltar, el debat d'aquesta setmana amb el repartiment de menors no acompanyats, a mi és que fins i tot em fa posar vermella. Em sembla incalificable. I jo crec que això ho hem de dir des del nostre espai. I ara em referiré a les qüestions del tema internacional. Avanço que estic d'acord amb la intervenció que ha fet el Josep Vendrell, que estic d'acord amb la intervenció que ha fet la Júlia Miralles i que estic d'acord amb la intervenció que ha fet l'Oriol Muñoz. I jo ho diré amb unes paraules molt més senzilles que ells. Jo no sé si l'amenaça és creada o és real, però no ho sap ningú.És a dir, d'acord? No ho sap ningú. Jo sí que sento una amenaça i sento una amenaça sobre la democràcia, entesa com l'entenem.Aquesta per mi és l'amenaça més gran de totes. Jo seria incapaç de veure a quins interessos respon cadascú, com són les correlacions de forces. Ara mateix sóc incapaç d'explicar-ho, però sí que crec que hi ha una amenaça real a la democràcia entesa com l'entenem fins ara. Entenent que és una democràcia imperfecta, la Júlia també ens ho ha dit, els acords de la Segona Guerra Mundial sí que són super imperfectes, injustos en certa manera, però és un marc que

ha permès viure com vivim. Per tant, jo sí que crec que hi ha una amenaça real a la democràcia i en aquest sentit crec que el debat no el podem plantejar de la mateixa manera que l'hauríem plantejat fa un any i ni tan sols un mes, diria jo, perquè les coses han donat un gir de 180 graus. I si abans hi havia dos blocs que clarament competien entre ells, així com ho veig jo, que era el bloc atlantista i el bloc rus, aquests dos blocs jo crec, intueixo que estan decidint aliar-se perquè la democràcia els fa nosa i perquè es tracta de repartir-se al món a la seva conveniència.Tots dos representen interessos similars però diferents, però al final són similars.

Joan Mena: Primer de tot, volia tractar tres temes si em dóna temps. Internacional, estatal i educació. Primer, agrair la feina de la Júlia i de la sectorial internacional perquè crec que és una síntesi molt complexa perquè estem davant d'un escenari molt complex i perquè, com s'ha dit aquí, som un espai plural i aquesta és també la nostra riquesa i crec que aquest document ho recull d'una forma interessant. La síntesi crec que està molt ben enfocada, no?, coordinació europea dels diferents espais que hi ha a Europa, autonomia europea, aquí hem d'incorporar també el matís que deia la Sílvia que jo crec que estic d'acord, que aquesta autonomia que plantegem a Europa no ens faci dependre de la indústria armamentística per reforçar Trump i, per tant, aquest és un escenari que també hem de tenir en compte i un element que crec que també nosaltres hem de ser capaços de liderar i és el d'articular també espais unitaris no només en l'àmbit europeu sinó fins i tot en l'àmbit internacional amb les esquerres, especialment de Sud-amèrica, no?, també com a comuns. Jo comparteixo el que deia la Ruth ara, jo crec que, evidentment, la guerra no és que sigui un risc, és que la tenim aquí, tenim un genocidi a les portes d'Europa, però és que l'amenaça sobre la democràcia i sobre l'estat del benestar segurament són objectius que té aquestes persones que treballen al conjunt de les persones que treballen a Europa sobre l'àmbit estatal d'acord també amb l'enfortiment i la recol·lació que s'ha de fer de l'espai estatal, ho diu a les enquestes, i ens hem de fixar crec que en això estem perdent percentatge de l'espai de sumar i per tant nosaltres tenim una responsabilitat històrica de saber articular aquest espai perquè sembla que estem com aquella obra de Pirandello de 6 personatges en busca d'autor i necessitem que algú articuli l'estratègia d'aquest espai perquè no només en juguem la nostra supervivència electoral, que ja és prou important i com a espai polític, és que en juguem la

supervivència del govern de coalició i per tant que la dreta i l'ultradreta no arribi a les portes del govern d'Espanya com està passant a molts països europeus i per tant nosaltres hem de ser capaços també d'incorporar que no defensem la unitat de les esquerres per la unitat perquè jo crec que això avui ja no és creïble pel conjunt de la ciutadania sinó que ho fem amb objectius clars i els objectius són bàsicament primer repetir el govern de coalició perquè ha funcionat tot i l'amenaça ultra i sobretot culminar els avenços de la classe treballadora i sobre l'escola pública crec que estic d'acord amb el que deia el Sergi Morales hauríem d'incorporar-ho també un element fonamental, hem de tenir una estratègia com a espai per enfortir l'educació pública, incorporar-ho també en aquest document i deixar clar i amb això acabo que mentre es mantenen concerts educatius en determinades zones educatives no podem permetre que es tanquin línies de l'escola pública perquè això és una línia vermella pel nostre espai polític.

Juanjo Fernández: Primer saludar la nova dinàmica de la dirección i del funcionament del Consell crec que això ens ajudarà en un moment tan difícil a construir col·lectivament les nostres posicions i ampliar els nostres debats, saludar també les comissions de treball en especial la que es fa amb Barcelona en Comú que jo crec que és una manera de normalitzar i de regular les diferents realitats organitzades que tenim en el nostre espai i després dos elements que vull ressaltar: Primer em preocupa el procés de Sumar i en aquests moments segons com surti el procés de Sumar podem estar donant un pas enrere importante en la organización de nuestro espacio si Sumar-- hoy hemos visto que se daba de baja una compañera y eso los medios de comunicación le dan un eco y otro más a tres o cuatro días de que Sumar se constituya en partido- no sé si nosotros hemos podido intervenir, es un riesgo importante, porque eso va a definir los diferentes partidos y va a hacer que se realcen las autonomías de los diferentes partidos que componen el espacio. Aquí en Catalunya tenemos compañeros que tenemos un referente estatal por lo tanto ¿por qué ha de ser un partido? ¿qué ganamos con eso? en estos momentos necesitamos más unidad que nunca y más organización e incluso incorporar más gente al espacio y en la cuestión estrella que es el tema internacional y el tema del incremento presupuestario de defensa porque ese es el debate que han situado en la gente, no en nosotros, en la gente y nosotros tenemos que ver cómo tenemos la habilidad para no

aislarnos de la gente y yo creo que nosotros no podemos plantear el debate pacifista, sin plantear al mismo tiempo el mantenimiento del gasto social y del incremento del gasto social porque si no, la gente no lo va a entender, el discurso de la necesidad de un ejército fuerte para combatir, eso va a calar en la gente entonces si nosotros nos situamos solos en el no al ejército en el no al incremento de gasto va a ser difícil nos van a aislar y vamos a tener muchas dificultades para conectar con la gente, por lo tanto yo creo que nosotros tenemos que plantearnos y aprovechar la oportunidad porque podemos sumar mucha gente en la salida de la OTAN si nosotros hemos reivindicado la inmensa mayoría de los que estamos aquí en la salida de la OTAN, ahora es una oportunidad histórica que debemos aprovechar porque podemos sumar más gente en ese discurso, pero sobre todo ligarlo al mantenimiento del gasto social porque es verdad que lo que está en juego y el ataque principal es nuestro modelo de democracia con todas sus imperfecciones.

Enric Barcena: Jo volia agrair molt referent al debat de la despesa militar de quina actitut hem de prendre amb el nou escenari internacional, perquè crec que està sent un debat molt respectuós i molt de cura i ho he d'agrair especialment perquè amb totes les pressions que hi ha al voltant de voler-nos tensionar, jo no tinc cap dubte que cap dels companys i companyes que estem aquí siguem pacifistes i apostem per la pau i que som europeistes i crec que és important no caure en aquestes provocacions i estic agraït, molt, del to. Al voltant del tema internacional que a mi sí que em preocupa perquè veig moltes amenaces que afecten a nivell internacional, plantegem quatre valors que són l'autonomia estratègica, les aliances multilateralistes, la construcció de la pau i la reducció de la despesa militar que ha sigut una demanda sempre nostra. Del que diu el Roman, que és que hem d'avaluar els riscos i efectivament, jo crec que hi ha tres riscos molt importants que conflueixen en aquest moment històric i que sí que generen el que deia la Rut d'una preocupació: 1) hi ha el risc o l'amenaça de Rússia que nosaltres no sentim però que alguns països de l'Est poden sentir més propera, però no és rellevant tant l'amenaça de Rússia militar, com l'amenaça que el canvi de paradigma internacional ha generat Trump i que fa que Trump, Rússia Putin o Netanyahu puguin decidir quina part de la terra els és convenient pel seu país o pel seu desenvolupament i aquest unilateralisme sí que és al final el que és la gran amenaça perquè està amenaçant el perquè va néixer Europa

que és garantir la pau i està amenaçant els sistemes democràtics, perquè ni que més pugui connectar o desconnectar avui un cotxe demà una màquina d'un hospital, si no li donem el dret econòmic a sotmetre'ns... a mi sí que em preocupa la regressió de drets que a més a més està impulsant Trump amb una aliança europea i que veiem a Hongria i que agraeixo molt que hagi citat la Núria i després aquí coincideix també l'amenaça de les societats econòmiques d'Alemanya, que crec que contamina tot el debat perquè evidentment uns interessos específics en què la seva empresa industrial creixi, per tant jo sí que percebo i crec que hi ha més gent que percep aquesta amenaça i el que hem de fer el debat de despeses o no despesa és sobretot en què hem de gastar per garantir aquesta autonomia per garantir que Trump no pot deixar-nos mesells de les seves decisions unilateralistes, d'ell i de tots els que l'acompanyen en aquest moment i que per tant filem molt prim, perquè dels quatre objectius que dèiem dels quatre pilars alguns requereixen molta finezza a nivell internacional com a posicionament estratègic i sobretot també a nivell estatal per garantir que no acabem atrapats en una dinàmica que acabi posant en mans de la ultradreta aquest país i per tant les polítiques no de defensa, sinó absolutament militaristes.

Joan Carles Gallego: estic bàsicament d'acord amb els plantejaments i els anàlisis que s'han fet, especialment amb el tema internacional. Jo crec que quan parlem del tema internacional, el problema no és que el Trump o el Putin estiguin bojos o siguin males persones, aquest no és el problema, sinó que jo crec que estem amb un canvi en les relacions econòmiques internacionals perquè els poders econòmics, financers, tecnològics han dit que ja n'hi ha prou i que volen canviar diguéssim les dinàmiques de funcionament. I el que s'està qüestionant és evident, jo crec que hi compartim, doncs això, els valors democràtics i el progrés social i això és el que avui està en qüestió. Hi ha un atac als drets, a les llibertats, i això ho tenim aquí. També hi ha un qüestionament, evidentment, de les organitzacions, de les entitats, de les institucions que articulen el conflicte social, siguin els partits polítics, siguin les organitzacions socials, les organitzacions sindicals.I aquest és el context general global. Si som aquí, en aquest context, clar, necessitem espais polítics que es basin en aliances àmplies. Aliances àmplies vol dir que no ens interessa que hi hagi molt soroll a l'esquerra. A l'esquerra àmplia, i a l'esquerra àmplia vol dir que som del PSOE cap a l'esquerra, però possiblement també al PSOE-PSC. Necessitem àmplies aliances si volem abordar

aquest context global, internacional, complicat i conflictualitzat. No els situem enfront, intentem situar-los dintre. Una qüestió. La segona, els partits i les organitzacions socials, sindicals també, estan en qüestió, estan qüestionades. Els partits també, nosaltres també, reforcem-los, no els qüestionem. Des de la política general, també des del funcionament particular i concret nostre, estem fent bé. Crec que estem fent bé des de l'Assemblea cap aquí a les ciutats. Vam dir unes coses i l'estem fent bé. Jo crec que avui l'eurodiputat havia d'estar aquí . No pot ser que avui l'eurodiputat no estigui aquí sabent quin és el context. Algunes qüestions que havíem dit a l'Assemblea que també les hauríem d'haver materialitzat, acumulació de càrrecs. Però, dit això, partits i organitzacions sindicals són referents que hem de reforçar i hem de tirar endavant. Una altra qüestióés la qüestió laboral. És cert, habitatge, feminisme, canvi climàtic. Els temes laborals també són importants. Situem-los. Són referents a les nostres polítiques al govern, però també són aquells elements que estan en qüestionament, perquè en el context global hi ha una desregulació de drets laborals, perquè també es va a això.

David Cid: tres apunts, un internacional, una en clau d'estat i l'altre en clau catalana. En clau internacional molt d'acord amb les reflexions que s'han fet, que jo crec que estem en un canvi d'època. A vegades això es diu molt, ho diu sempre el PSOE, però crec que és bastant veritat, a partir de la presidència de Trump, que ho accelera tot, i anima molt les interaccions que situen el context internacional en una competició entre Estats Units, Rússia i també Xina.I això és el que explica, quan parlem de món multipolar, vol dir això. Llavors, en aquesta competició per veure qui, entre cometes governa el món, hi ha determinats espais, segurament els marcs multilaterals com Nacions Unides i les regles del dret internacional, però també la Unió Europea, que fan nosa. I hem d'entendre aquest debat. Jo estic molt d'acord en què nosaltres com a espai polític ens hem d'oposar a una carrera armamentística i, augmentar sense límit la despesa militar. I, aquesta ha de ser la nostra posició. Però, en aquest context, això ens obliga a complementar aquest discurs amb algunes coses. És a dir, crec que nosaltres hem de ser molt contundents. No hi pot haver cap tipus d'equidistància, evidentment, amb Putin i amb la invasió d'un estat sobirà i la vulneració de les seves fronteres i el qüestionament del marc internacional. I crec que això hem de ser clarament molt contundents. I l'altre és que, evidentment, jo no sé si sortirem de

l'OTAN, però potser l'OTAN ens deixa a nosaltres. Perquè tenim un president, en aquest cas, Estats Units, que vol exercir la seva sobirania que ha decidit ell sobre Groenlàndia, que en aquest cas és Dinamarca, encara avui, que és un país de l'OTAN. Per tant, el món ha canviat molt ràpid i molt més ràpid del que ens pensem. No volem més despesa militar, nosaltres hem de parlar de política de defensa europea. Això vol dir un exèrcit europeu, vol dir una posició, en aquest cas, autònoma, precisament, de l'OTAN, amb política, evidentment, defensiva i, evidentment, no d'atac. Però sí que crec que potser l'única manera que tindrem, evidentment, de confrontar amb no gastar més en defensa que en despesa social, no augmentar el pressupost en defensa per aplicar retallades socials, també hem de tenir una posició clara per avançar cap a una integració europea i cap a, probablement, un exèrcit europeu que suposi coordinar, efectivament, 27 exèrcits i no 27 pressupostos que és el que està proposant, o augmentar 27 pressupostos que el que està plantejant Von der Layen. Tenim molta tendència, moltes vegades, a confrontar amb els socialistes. A mi em sembla bé, però triem bé els temes. O sigui, ara mateix, Sánchez, segurament, amb Lula i Bòric són dels tres presidents d'escala global que tenen una posició més coherent a nivell internacional, en defensa del dret internacional, Palestina, Ucraïna o altres temes en aquest sentit. Per tant, sapiguem en el marc en què estem i també amb qui ens estem jugant, evidentment, les garrofes. Per tant, vull dir que ens estem jugant amb els enemics d'interès a l'Unió Europea, ens estem jugant amb Trump, ens estem jugant amb Putin i ens estem jugant també amb Xina com s'apuntava. A escala estatal, vaig molt ràpid, crec que entrem en un canvi d'etapa a la legislatura. No sé si hi haurà pressupostos. Jo crec que cal una reflexió dins del grup plurinacional i dels ministres. A més, crec que aquest grup està funcionant. Jo tinc la sensació que no pot ser que el PSOE tanqui acords bilaterals amb Junts a canvi de coses i després Junts tombi coses que són nostres a nivell del Congrés. I això és el que està passant. És a dir, per un costat tinc la sensació que s'arregla els seus business i, per altre, aconsegueix Junts coses amb immigració que a nosaltres també generen dificultats, tot i que segurament algunes són més de discurs que no de contingut. Però jo crec que el que no pot ser és que, per una banda, nosaltres hem de- entre cometes- validar els acords que tanca bilateralment el PSOE amb Junts i, en canvi, després Junts es dediqui a triangular amb el PP amb els nostres acords, sigui des de la reducció de la jornada laboral o qüestions que poden ser lleis nostres com va passar l'altre dia, per exemple,

amb l'Agència de Salut Pública, que és un deliri el que ha votat, en aquest cas després del que hem viscut amb la pandèmia Junts, PP i Vox. Per tant, jo crec que aquesta reflexió en aquesta nova etapa i, sobretot, si no hi ha pressupostos, fins ara nosaltres calculàvem molt que podien haver-hi pressupostos, és un debat que s'ha de fer. A nivell català, jo crec que tenim molt ben orientada la posició, dues prioritats clares que combinen acord i exigència, per exemple, habitatge i també rodalies. Això no vol dir que, tenim més temes, ho sé, educació, salut, vull dir que ho incorporarem, però també crec que el context també estatal, aquesta competència entre Junts i Esquerra ens portarà a dificultats a Catalunya. Perquè és veritat que Esquerra té una posició de marcar diferències amb Junts a nivell de l'Estat, d'acompanyar més el govern, i això farà que aquí, per exemple, ERC vulgui que tanquem menys acords. En dos sentits. Primer, no vol que el PSC aprovi coses a nivell del govern, això és cosa seva, però Esquerra viu molt malament els acords que nosaltres tanquem amb el Partit Socialista, això també no ho hem de saber. També us ho dic, aquests dies, encara que ens sembli sorprenent, segurament tindrem una batalla política molt forta amb Esquerra Republicana per la taxa turística. Perquè sembla ser que Esquerra Republicana, en aquests moments, la posició que està mantenint és que no vol acompanyar els acords que nosaltres tanquem amb Fiscalitat amb el Partit Socialista. Primer perquè hi ha un gir dins d'Esquerra, que ja veurem, però també perquè jo crec que els incomoda molt quan nosaltres aconseguim acords. Llavors, serà més complicat tancar acords a Catalunya, també ho hem de saber, que hagin de passar pel Parlament. Per tant, haurem de posar-hi una mica més de finezza, però intentarem traslladar les coses que ens demaneu.

Ernest Urtasun: Sobre el debat de defensa, celebrar molt el document que s'ha presentat i felicitar la Júlia per la bona feina que ha fet amb això. Jo crec que nosaltres en aquest debat hem de partir de la premissa que el context geopolític ha canviat com un mitjó. O sigui, fa 15 anys no teníem una Rússia agredint militarment l'est d'Europa i no teníem Donald Trump que vol sortir de la OTAN. Negar que això és un canvi tectònic i històric de la geopolítica global, no ho podem fer, perquè seria absolutament marcià no fer-ho. Llavors, si acceptem aquesta premissa, és inevitable que nosaltres afrontem el debat de la seguretat europea. L'hem d'afrontar. El que no podem fer és quedar-nos en el racó de les velles certeses i no afrontar el debat.

Perquè, a més a més, la dreta on ens vol és en el racó de les nostres velles certeses i que no vulguem afrontar el debat. Perquè el debat existirà. I nosaltres hem de ser capaços, en aquest debat, de tenir una política i una proposta progressista per la seguretat europea. Perquè si no hi ha una política i una proposta progressista per la seguretat europea, la seguretat europea llavors sí que ens la construiran en clau belicista i sense tenir en compte els riscos de seguretat que no són estrictament militars. I hi hem de ser en aquest debat. I és per això que jo celebro el document. Crec que, a més a més, amb els discursos que hem anat fent, hem anat situant aquestes qüestions. Us haig de dir, també, que hem anat movent una mica tothom. Perquè, també, per exemple, Esquerra Republicana va començar dient una cosa i en els darrers hores, després d'anar dient una altra,Pedro Sánchez també s'ha mogut, perquè ha començat a parlar de seguretat, del concepte ampli, dels riscos climàtics, etc. Nosaltres hem anat movent una mica, amb el nostre discurs, les posicions també del debat. I, per tant, jo crec que hem de tenir una proposta clara, de seguretat, progressista, que incorpori els riscos climàtics, els riscos socials, la cohesió social a Europa, que és un risc també per la seguretat europea, etc. I aquí, jo crec que és on ens hem de situar, amb totes les dificultats, i sabent que és un debat que és profundament incòmode per nosaltres. Però, també, a vegades, hi ha moments on un no es pot situar amb la comoditat en els debats perquè, llavors, no influeix en el debat polític. La segona, la legislatura. Jo crec que aquest any haurem d'afrontar dues qüestions. La primera, i m'agrada molt l'intervenció del Josep, com fem la majoria plurinacional operativa i, sobretot, com avancem aquest any sense pressupostos. No hi haurà pressupostos. No hi haurà pressupostos ni altres coses perquè si el Pedro fa una proposta de pressupostos, li obliga a pintar dintre del pressupost l'augment de la despesa militar, i això, llavors, al Congrés ja no té cap passe. Llavors, això és el que ha acabat d'enterrar, amb totes les incerteses que us dic, la proposta pressupostària. Perquè, evidentment, el govern no portarà res sobre augment de despesa militar al Congrés, entre altres coses, perquè això significa trencar per la meitat la majoria parlamentària que tenim com a govern. Llavors, no hi haurà pressupostos i aquí sí que tenim un risc, que és que el PSOE es mou molt còmode sense pressupostos amb una política pura i simplement de polarització amb la dreta i amb l'extrema dreta sense avenços concrets socials. I nosaltres això no ho podem acceptar perquè nosaltres, això, dintre del govern, aquí és on nosaltres patim. Nosaltres estem al

govern i guanyem el govern quan produïm avenços socials. I, per tant, també per traslladar-vos, que el que estem parlant amb el partit socialista és que si no hi ha pressupostos, sí que necessitem tenir una taula bilateral d'avenços socials concrets en la legislatura en aquest any. L 'altra qüestió la que us volia explicar, que era la qüestió de la defensa. No anirà res al Congrés. Tot el que sabem es farà serà utilitzant la mateixa metodologia que s'ha fet en els darrers anys, des de l'any 2008 bàsicament, què són modificacions a crèdit pressupostari en càrrec al fons de contingència. Això es porta fent des de l'any 2008 i cada cop que ens ho porten al Consell de Ministres ens hi hem oposat i ho seguirem fent. I ho seguirem fent perquè aquest no és el nostre model de construcció de la defensa europea. Però tampoc espereu, perquè Pedro Sánchez està sent extremadament prudent en aquest tema, un Pedro Sánchez que vulgui multiplicar per 20 la despesa militar espanyola aquest any, perquè això no ho farà. Perquè Pedro també sap quina és, però Pedro sap dues coses. Primera, quins són els límits també del seu propi electorat en aquest debat i segon, perquè també ha incorporat moltes de les coses que nosaltres li estàvem apartant que és que en aquests moments la seguretat es juga a Europa, no en la multiplicació d'una despesa militar nacional, que no resol el problema. Jo crec que Pedro ha anat virant cap aquí i si l'aneu llegint darrerament no ens trobarem un partit socialista amb unes ànsies belicistes desfermades. Vull dir que amb això també tinguem una certa tranquil·litat que aquest debat, i evidentment quan ens portin, insisteixo, les modificacions de crèdit per augment de defensa ens hi oposarem. Vull dir que amb això no tingueu cap dubte. I la darrera cosa sobre el debat estatal. En relació al debat estatal i a l'espai crec que la Candel i la Gemma estan fent molt bona feina amb tot el diàleg que estan tenint amb el conjunt de forces polítiques. Crec que el que ens hem de posar al cap és que la legislatura durarà dos anys. Durarà dos anys com a mínim la legislatura. I en aquest sentit, el més important per nosaltres és com estabilitzem l'espai per estar en el govern en condicions. En condicions i que el nostre paper s'entengui. Després vindrà el debat sobre com ens presentem a les eleccions, que serà molt important, evidentment, i com refem l'espai, que tots volem una candidatura unitària. Però el més important ara és l'estabilitat de l'espai perquè estiguem al govern en condicions. I això crec que hem fet avenços positius, en el qual els Comuns crec que estem jugant un paper important. I la darrera cosa que volia dir era felicitar el grup parlamentari perquè crec que s'està fent molt bona feina amb els acords que esteu arribant amb ell.

Retorn de la Coordinació Nacional:

Candela López: Hem consensuat amb la Gemma aquest tancament. Incorporar temes a l'informe, que ho ha anat dient, el primer, que ja havia dit jo a la meva primera intervenció, el tema de la denúncia de la massacre al poble palestí per part del govern genocida de Netanyahu, i per tant refermar el nostre posicionament davant el tancament de les relacions amb Israel. Reforçar temes com el del tancament de les línies, el desmantellament de l'escola pública que deia el Sergi, temes que la Jéssica i el grup parlamentari estan aixecant al Parlament, i també ho estem fent des de molts pobles i ciutats. Amb la Gemma vam estar l'altre dia a Granollers també denunciant aquest fet. Incorporar la reunió amb l'USTEC que comentàvem, que estava prevista, en tenim moltes més previstes que no us hem anat dient, però que anirem fent. Reforçar també l'agenda feminista, heu dit diferents temes, el pacte de violències masclistes, incorporar la Constitució de la Llei de l'Avortament, la condemna a la provisió de la marxa a l'Orgull LGTBI a Hongria. Totalment d'acord amb el Dia Mundial de l'Eliminació de la Discriminació Racial. Crec que aquí es comentava que tenim molta feina a fer, jo crec que també és un repte la nostra organització representar molt millor la diversitat del país també a la nostra organització, també en el nostre discurs. Per tant, posar-nos com a deures a avançar en aquest tema, continuar denunciant els atacs racistes de les forces polítiques com a Vox o Aliança Catalana i fins i tot com Junts de manera més contundent i incorporar també el que deia la Rut, el repartiment dels menors no acompanyats. Del posicionament de defensa, crec que la proposta consensuada és la que recull aquests equilibris. Potser podem incoporar el rebuig a l'augment de l'espessa militar i després potser sí el que deia el Sementé d'incorporar i el nostre posicionament davant la OTAN el que ja vam acordar a l'Assemblea, que es pot incorporar deixar d'estar supeditats als interessos dels Estats Units i de la OTAN en el tercer paràgraf. Reafirmar que jo ho deia al principi, el tema de la política estatal, doncs aquesta majoria plurinacional operativa i per tant també treballar aquesta estratègia amb Junts que hem d'anar fent i en el cas de la política catalana, que comentava el David, aquesta majoria d'esquerres, treballant el que hem de fer amb Esquerra Republicana i com podem aconseguir que avancin els nostres acords sense que els bloquegin. Amb el tema de la mobilitat, agrair als joves la campanya que han fet, que ens la fem nostra i la farem servir demà

en totes les mobilitzacions, fer una crida a aquesta mobilització que garanteixi, que pugui garantir el bon funcionament dels trens, no de Rodalies, dels trens i no oblidem que quan parlem de mobilitat sostenible, ho heu dit uns quants, no parlem només dels trens, sinó que també hem de garantir aquesta connexió del conjunt del territori, per tant també el servei d'autobusos que també ens han de permetre que també hem d'estar atents a aquestes noves concessions que es faran dels serveis d'autobusos a molts territoris i que per tant també és un tema que haurem d'anar treballant. Del tema d'habitatge, dir-vos que sí que es té en compte aquesta visió municipal, per exemple el cos d'inspectors en el que s'està treballant ha de permetre ajudar això que deia el Sergi, però també molts habitatges anunciats aterraran a molts pobles i ciutats, els recursos de rehabilitació aterraran a pobles i ciutats. Jo crec que no hem de contraposar debats habitatge, drets laborals, evidentment tots són prioritaris i crec que ho estem treballant de manera paral·lela en aquesta primera etapa i crec que així ho hem de fer, hem d'aterrar de la mateixa manera que hem aterrat aquesta estratègia en habitatge, aquesta estratègia que també incorporàvem com a acords per aterrar la lluita per la reducció de la jornada laboral a tots els pobles i ciutats i també aquesta estratègia de millora de les condicions de vida materials de la gent. Del treball que estem fent així més operatiu desitjar molta sort i encert a la futura nova direcció de joves, l'Arnau i la Marina, a la nova executiva del Maresme, el Sergi i la Tamara, també com que quedi configurada aquesta nova direcció del Barcelonès Nord i també les incorporacions de les noves sectorials. Treballarem amb els grups de treball que hem anat dient i dir-vos que aquest següent pas d'un tema que també ha anat sortint és el tema de la transició ecològica. Treballarem com hem fet amb el tema d'habitatge i també haurem d'abordar temes com el que deia la Laura de l'àmbit agrari i també, no ens quedarem aquí, serveis públics, educació, sanitat, hi ha el grup d'extrema dreta per abordar la problemàtica de la seguretat. A nivell de recursos, que també ha estat una reclamació d'intentar enfortir alguns territoris, que sapigueu que estem en aquesta feina incorporant més gent per territori, per mobilització, per sectorials, per feminisme, evidentment els recursos que tenim són els que som i per tant també haurem de treballar això de manera coherent a les nostres possibilitats i a la realitat de la nostra organització, però que sapigueu que forma part d'aquesta feina que s'està fent des d'organització. I per acabar, el tema de les aliances, crec que també ha quedat constatat el suport a aquest full de ruta que estem treballant des de la

coordinació amb aquestes reunions i amb aquests objectius plantejats. Com demanàveu, us anunciarem i us anirem explicant com avançar aquestes trobades i també les conclusions a les que anem arribant i per tant treballarem conjuntament el full de ruta que decidim establir. S'ha comentat el tema de Sumar, jo crec que al final la decisió de Sumar ha estat una decisió de Sumar, de deixar de ser com aquest paraigua, si per tant passar a ser un partit, però evidentment nosaltres el que fem és reafirmar l'estratègia que també vam avalar a la nostra Assemblea Nacional, que és aquesta relació bilateral i sobirana des del nostre espai polític, enfortint els Comuns com a força sobirana a Catalunya i relacionant-nos de manera bilateral amb les diferents forces de l'àmbit estatal en aquestes reunions, per exemple, que estan fent amb aquest objectiu de tenir un espai estatal més fort i que ens permeti tornar a revalidar un govern progressista en un futur. Per tant aquesta és l'estratègia en la que estem treballant i per tant també existirà aquesta relació que com existeix amb altres forces . I per últim demanar-vos un favor. Dels debats de l'Assemblea va sortir molt la necessitat de traslladar els debats del Consell Nacional al conjunt de l'organització. Vosaltres sou els dirigents d'aquest partit i per tant ara teniu l'obligació de convocar els vostres òrgans locals, sectorials, territorials i traslladar aquests debats i per tant aconseguir impregnar el conjunt de l'organització dels debats que estem tenint al Consell Nacional i per tant aquesta també no és només la nostra obligació sinó que també és l'obligació de cadascú de vosaltres. Teniu els documents, ens teniu els diferents referents per demanar-nos què anem, informació, el que necessiteu però creiem que és molt important que construïm col·lectivament aquests posicionaments i que aconseguim traslladar a les nostres bases aquests debats perquè també puguin arribar a la societat, a les famílies, a la gent, als nostres veïns i veïnes. Per tant, tenim molta tasca per davant. Cridem molt fort que volem un transport públic de qualitat i endavant i bon cap de setmana a tots i a totes.

VOTACIÓ 1. Informe Polític

VOTACIÓ 2. Reglament del Consell Nacional

VOTACIÓ 3. Grups de Treball

VOTACIÓ 4. Canvis Sectorials

VOTACIÓ 5. Acta anterior

Hem acabat el Consell Nacional.